DOCUMENT RESUME

ED 057 699 FL 002 820

TITLE	Czech Basic Course: Dictation (Aural Comprehension) Exercises, Units 1-145.
INSTITUTION	Defense Language Inst., Washington, D.C.
SPONS AGENCY	Department of Defense, Washington, D.C.
REPORT NO	01CZ47
PUB DATE	Nov 71
NOTE	79p.
AVAILABLE FROM	Director, Defense Language Institute, Department of the Army, U.S. Naval Station, Anacostia Annex , Washington, D.C. 20390 (With specific permission)
EDRS PRICE	MF-$0.65 HC Not Available from EDRS.
DESCRIPTORS	Basic Skills; Communication Skills; *Czech; *Instructional Materials; *Intensive Language Courses; *Language Skills; Linguistic Performance; *Listening Comprehension; Reading Skills; Slavic Languages; Writing

ABSTRACT

This volume of instructional materials in Czech contains 145 dictation exercises. The exercises, designed for use with students at the Defense Language Institute, are used primarily to develop aural comprehension in the target language. The exercises are presented in segments allowing for repetition and with pauses for transcription or translation. Review procedures are suggested. (RL)

ED057699

C Z E C H

Basic Course

Dictation

(Aural Comprehension)

Exercises

Units 1 - 145

November 1971

U.S. DEPARTMENT OF HEALTH, EDUCATION & WELFARE
OFFICE OF EDUCATION
THIS DOCUMENT HAS BEEN REPRODUCED EXACTLY AS RECEIVED FROM THE PERSON OR ORGANIZATION ORIGINATING IT. POINTS OF VIEW OR OPINIONS STATED DO NOT NECESSARILY REPRESENT OFFICIAL OFFICE OF EDUCATION POSITION OR POLICY

DEFENSE LANGUAGE INSTITUTE

FL002820

ED057699

DEFENSE LANGUAGE INSTITUTE

This pamphlet is for use by the faculty, staff and students of the Defense Language Institute solely for official purposes. It is NOT for general distribution. It may NOT be released to other persons, quoted or extracted for publication, or otherwise copied or distributed without specific permission in each instance from the Director, Defense Language Institute.

"PERMISSION TO REPRODUCE THIS COPYRIGHTED MATERIAL BY MICROFICHE ONLY HAS BEEN GRANTED BY

Defense Language Institute

TO ERIC AND ORGANIZATIONS OPERATING UNDER AGREEMENTS WITH THE U.S. OFFICE OF EDUCATION FURTHER REPRODUCTION OUTSIDE THE ERIC SYSTEM REQUIRES PERMISSION OF THE COPYRIGHT OWNER"

Roy M Kessler

ROY M. KESSLER
Colonel, USA
Director

PREFACE

1. These Dictation Exercises are used as Aural Comprehension Exercises.

2. The primary objective of these Dictation Exercises is to enable the graduate to comprehend target language material, especially the kind typical to his area of specialty, as transmitted by electronic media. He should also have competency to converse in most basic situations. His competency in reading comprehension should be at least equivalent to his listening comprehension. He should, moreover be able to take dictation and write English summaries of what he has comprehended aurally.

3. These Dictation Exercises are recorded in the following way:

a) First listen: A section of the Exercise is spoken at normal speed. Most Exercises are divided into 3 sections, some into two, some into four. The students listen to get a general idea of what it is all about.

b) Now write! Each item will be repeated three times:
Each section is subdivided into smaller segments (a sentence, clause or phrase). A segment is spoken followed by a pause to allow the student to put down in writing what he heard, either verbatim in Czech, or in English translation.

c) Now listen again and check your work for possible mistakes:
A section of the Exercise is spoken at normal speed without pauses.

4. The same procedure is followed with the other sections of the Exercise.

5. During the dictation the instructor may check on students's work by inspecting individual student's paper and correcting obvious mistakes.

6. After the dictation has been finished, the instructor will check on the students' work by

a) asking questions

b) letting the students read what they took down

c) letting the student translate from his paper.

7. Questions may be given to the students in writing, to be answered in writing, either in Czech or in English.

8. All inquiries concerning these materials, including requests for authorization to reproduce, will be addressed to the Director, Defense Language Institute, Washington Navy Yard (Anacostia Annex), Washington, D.C. 20390.

Diktát ke cvičení č. 1

cv. 1, 2

Dobrý den. Tady je česká třída. Student je americký voják. Český učitel není voják.

Je zde taky studentka. Tady je hnědý stůl.
Tam je to dobré pero, bílá křída a ta malá tužka.

Tabule je zelená a židle taky. Jaké okno je tady?
Tady je malé okno. To je paní učitelka, a to je pan Novák.

Pan Novotný tady není a pan Čermák taky ne.

Diktát ke cvičení č. 2

Tady je český učitel. Kdo je tam?
Tam je americký voják.

Co tam máte?
Mám zde knihu.

Je to česká kniha?
Ne, to je americká kniha.

Vidíte tam pana Browna?
Ne, nevidím. Pan Brown je venku.

Má pan Brown psa?
Ne, on nemá psa, ale pan Novák ma.

Je to velký pes?
Ano, je velký a hnědý.

Máte tady učitelku?
Zde je český učitel. Učitelku tady nemáme.

Je tam pan poručík Gordon?
Ano, vidím poručíka Gordona venku.

Diktát ke cvičení č. 3

cv. 3, 4

Kdo je tady?
Tady je kapitán Novák.

Co tady dělá?
On tady studuje češtinu.

A co vy tady děláte?
Já tady taky studuju češtinu.

Co je to tam?
To je škola.

A co je to tady?
To je nová kafeterie.

Mají tam čaj?
Mají tam kávu, mléko a čaj, ale nemají tam pivo.

Je pan Beran voják?
Ano, on je voják, je letec.

Kde má pan Čermák auto?
On má auto venku.

Je to staré auto?
Ne, to je nové americké auto.

Diktát ke cvičení č. 4

Jaký je ten stůl?
Ten stůl je malý.

Jaké je to mléko?
To mléko není dobré.

Jaká je ta lampa?
Ta lampa je bílá.

Je tenhle poručík letec?
Ano, to je letec.

Je tamten poručík taky letec?
Ne, ten není.

Jak se jmenuje ten major?
To je major Bílý.

Vidíte tamtu studentku
a tamtoho studenta?
Ano, vidím.

Kde bydlí tenhle voják?
Ten má tady blízko nový
dům.

Diktát ke cvičení č. 6

cv. 6, 7

Co děláš? Celý den nejsi doma.
Učím se česky. Studuju ráno, dopoledne, odpoledne i večer.

Kdy jíš?
Jím jen ráno a večer.

Je to pravda, že tam máte toho starého kapitána? Jak se učí?
Není špatný. Ale není tak dobrý jako poručík Clark.

Máte dobrého instruktora?
Teď máme učitelku. Je moc dobrá.

Máš tady český slovník?
Ano, mám velký český slovník.

Máš tady hezký byt. Proč hledáš nový?
Myslím, že tenhle je malý. Ale tady máš kávu. Piješ bílou nebo černou?

Děkuju. Černou. Ale my tady jen sedíme a ty se neučíš. Na shledanou.
Tak na shledanou večer.

Diktát ke cvičení č. 7

Koho hledá ten americký kapitán?
Myslím, že on hledá toho nového českého učitele.

Koho učí ten učitel?
On učí tamtoho četaře česky.

Máte tam nějakého letce?
Ano, máme tam nějakého poručíka a ten je letec.

Je ten poručík starý?
Ne, on je mladý. Myslím, že ho učí ta nová česká učitelka.

Vidíte tu českou učitelku dopoledne nebo večer?
Jen večer. Ona bydlí tam, kde bydlím já.

Kde je to? Je to blízko?
Ano, je. Vidíte tamtu ulici?
Ano, vidím. Vy tam máte nějaký nový obchod, že ano?
Máme, je laciný a dobrý.

Diktát ke cvičení č. 8

cv. 8, 9

Četař Král vidí kapitána Stehlíka. Vidíte ho taky?
Ano, vidím.

Vidíte mě?
Já vás vidím, ale neslyším vás dobře.

Kde bydlí ten student?
Myslím, že bydlí tady blízko. Vidím ho každý den odpoledne.

Má on taky nějakou práci večer?
On jenom studuje. Teď prodává nějaký malý vůz.

Vidíte tu studentku ráno nebo večer?
Vidím ji jen ráno. Večer ji nevidím.

Vidíte toho četaře a kapitána každé ráno?
Ne, vidím je jen odpoledne.

Kdy voláte toho člověka?
Volámeho každé dopoledne. On nás volá, jen když něco potřebuje.

Diktát ke cvičení č. 9

Pro koho jde ten svobodník?
Pro učitele.

Jde pro toho nového učitele?
Ano, a taky pro tamtoho mladého letce.

Kde je ten kapitán?
Tamhle - jde přes ulici.

Na koho myslí to mladé děvče?
Myslí na toho amerického svobodníka.

Pro co jde pan kapitán Málek?
Pan kapitán jde pro bílou kávu.

Jak sem jdou ten mladý učitel a ta nová učitelka?
Jdou sem skrz tu vysokou trávu.

Kdo tady studuje ještě?
Mimo toho mladého kapitána a tu mladou studentku tady studuje taky ten četař.

Diktát ke cvičení č. 11

cv. 11, 12

Dobrý den, pane kapitáne. To mě těší, že vás vidím. Jak se máte?
Ale, dobrý den. Děkuju. Mám se dobře a vy?

No, jde to. Tak vy kupujete nový vůz. Ten váš starý už není dobrý?
Není špatný, ale potřebuju ještě vůz pro maminku. Asi tamhleten.

Ale ten je pěkný.
Každý nový vůz je pěkný.

Moje sestra říká, že hledáte nový byt. Je to pravda?
Je. - A co dělá váš tatínek?

Má dnes doma nějakou práci. Je rád, že má dnes volno. - Kde máte sestru?
Ta je pryč. Čekám na ni. Kupuje nějaké maso pro maminku.

Tak na shledanou. Já jdu na poštu. Posílám tenhle dopis.

Diktát ke cvičení č. 12

Můj bratranec Karel hledá mého přítele Václava. Václav má jeho rádio a Karel ho dnes potřebuje pro tatínka. Jeho tatínek neposlouchá rádio často, ale dnes má doma návštěvu.

Je tam jeho sestra, její muž a jejich syn. Tatínek má radost, protože vidí svou sestru a jejího muže jen málokdy. Mimo ně tam je taky nějaký voják. Ten voják je četař a říká, že taky čeká na Václava. Ale Václav není doma, protože má dnes volno.

On a jeho děvče jsou venku. Tatínek říká, že kupujou motocykl nebo skútr.

Diktát ke cvičení č. 13 cv. 13, 14

Božena sedí sama doma a poslouchá rádio. Teď hrajou nějakou lehkou hudbu. Božena celý den pracuje, a proto je večer ráda sama. Říká, že potřebuje pokoj a klid.

Její maminka tady má svého bratra a jeho ženu Helenu. Bratr rád dlouho spí, protože má těžkou práci. Říká, že už není tak mladý a že potřebuje klid.

A.: Když váš bratr má dceru, je jeho dcera vaše neteř?
B.: Ano, ona je moje neteř a já jsem její strýc.

A.: Jsou oni rádi, že bydlí sami?
B.: Ovšem; oni bydlí sami, protože mají rádi klid.

A.: Co dělá vaše žena dnes, když je sama doma?
B.: Dělá pro mne nový svetr, potom čte nebo poslouchá nějaký zajímavý program.

Diktát ke cvičení č. 14

Tady kapitán Kozák. Dobrý den.
Dobré jitro. Tady poručík Dobrý.

Je tam nadporučík Veselý?
Není, pane kapitáne.

Kdo je tam mimo vás?
Já jsem tady sám.

Tak to máte dobré. Já jsem rád sám. Když jsem sám, rád pracuju.

Pijete rád silnou kávu?
Každý rád pije dobrou kávu. Máte dost taky pro mne?

Mám.
Máte mléko a cukr?
Ne, to tady nemáme.

To je špatné. Já nerad černou kávu. Můj kapitán a náš nadporučík taky rádi bílou kávu, ale ten obchod přes ulici dnes nemá mléko.
No, na shledanou, pane poručíku.
Na shledanou, pane kapitáne.

Zdeněk Bartůněk je četař. Rád každému pomáhá, směje se rád dobrému vtipu, rád zpívá a rád poslouchá dobrou hudbu. Každý den píše tatínkovi, co dělá a jak se má.

Jeho přítel, Vladimír Říha, Zdeňkovi dobře rozumí. Zdeněk pomáhá Vladimírovi a Vladimír Zdeňkovi. Chodí spolu často na procházku a dobře se baví. Pak jdou pro pivo naproti klubu. Tam mají dobré pivo a není drahé. Bartůněk je dobrý člověk. Zdeněk říká, že rozumí člověku jako je on; on říká všechno tak, jak si to myslí.

Diktát ke cvičení č. 17

Komu prodáváte své staré auto?
Prodávám ho tomu majorovi.

Myslíte toho majora, který bydlí naproti tomu starému klubu?
Ne tomu ho neprodávám. Tenhle major je zde nový. Má malý dům proti tomu velkému parku.

Vy myslíte toho anglického majora. Rozumí on dobře vozu?
Já myslím, že ano. Kam jdete?

Teď jdu k panu Kadeřábkovi a potom na oběd.
Já taky jdu na oběd. Kam obyčejně chodíte vy?

Já chodím k "Modrému volu". To je malá a hezká restaurace hned proti tomu světlému domu.
Já tam taky chodím, ale dnes nemám moc velký hlad. Co tam dnes asi mají k obědu? Vaří tam dobře?
Ano, velmi dobře.

Diktát ke cvičení č. 18

cv. 18, 19

Moje sestra bydlí naproti nové škole. Dnes je celý den sama doma. Píše mamince dopis. Taky píše té malé neteři, protože nerozumí její odpovědi. Bratr často říká sestře, že moc pracuje. Sestra říká té nové studentce, že teď jde k paní Novákové pro kávu.

Co říkáte tomu novému vozu?
Vypadá dobře a já nejsem proti světlé barvě.

Veřejná bezpečnost má hezkou novou budovu. Proti té budově je malá restaurace. Kapitán Řehák a četař Málek tam jdou na večeři a na jedno pivo. K večeři pijou taky kávu. Potom jdou k sestře na návštěvu. Sestra ráda pomáhá mamince. Maminka říká, že k práci potřebuje klid. Náš učitel říká, že ke zkoušce nepotřebujeme slovník.

Diktát ke cvičení č. 19

Já nesedím rád proti oknu, protože nerad píšu, když sedím proti slunci. Moje okno je naproti velitelství. Mám tady teď klid. Jím housku. K housce piju mléko. Teď nepracuju. Myslím na Helenu. Helena je moje děvče. Nerozumím tomu svému děvčeti. Každý pátek chodí k sestře a bratrovi. Oni bydlí spolu. Její sestra se jmenuje Emilie, bratr je Tonda. Já v pátek chodím k staré.u kamarádovi Frantovi. Každý pátek odpoledne slyším: "Už zase dnes večer jdeš k tomu člověku?" Často Heleně říkám: "Nic nemám proti Emilii a Tondovi. Co máš ty proti Frantovi?"

Diktát ke cvičení č. 21 cv. 21, 22

Co zase hledáš, Ivane?
Ale, Josef a Petr ještě potřebujou tu mapu.

A kde, prosím tě, čekají?
Sedí naproti hlavnímu nádraží. Asi se zlobí, že tam ještě nejsem.

Já jim rozumím. Všechno děláš moc dlouho. Moderní člověk nemá dnes na nic čas.
Kde je maminka?

Uklízí obývací pokoj. Teď se dívá skrz okno na střelnici, která patří Veřejné bezpečnosti. Střílejí tam celý den. Ale já už běžím. Sbohem.
To je dobře. Vlak už brzy odjíždí. Na shledanou.

Diktát ke cvičení č. 22

A.: Dobrý den, pane Navrátil. Proč jste dnes tak brzo venku? Kam jdete?
B.: Čekám tu na ženu. Ona je ještě nahoře a dělá pořádek. Jdeme k domácímu platit činži a potom k panu Kočímu.

A.: K panu Kočímu? Proč tam jdete? Ten bydlí teď jinde.
B.: Ale, žena se zlobí a říká, že potřebujeme nový moderní nábytek.

A.: Je ten váš nábytek opravdu tak starý?
B.: Ten obývací pokoj dole je nový, ale ten nahoře ne. Taky můj syn Tomáš potřebuje novou lampu k psacímu stolu. On pořád ještě studuje a dělá každý večer nějaké domácí cvičení.

A.: Prosím vás, komu patří to auto tamhle dole?
B.: To patří nějakému důstojníkovi VB.

A.: Tomu, co bydlí proti panu Krejčímu.
B.: A prosím vás, kde to má motor, vpředu nebo vzadu?

A.: Vzadu, a proto to dělá takový velký rámus.

Diktát ke cvičení č. 23

cv. 23, 24

Můj přítel, Zdeněk Havránek, má dnes špatný den. Trochu se bojí, protože jde k odvodu. Každou chvíli slyší, že vojenská služba je těžká.

Bohumil rozumí Zdeňkovi, a proto se mu nesměje. Dává mu krabičku a říká: "Tady mám pro tebe cigaretu. Ale já myslím, že moc kouříš."

Zdeněk má sestru Vlastu. Ona sama nekouří a cigarety, které jí dávají tam, kde pracuje, nosí Zdeňkovi. Jemu se to moc líbí. Bohumil jde k nim a říká: "Vy si pěkně pomáháte a myslím, že si taky moc dobře rozumíte."

Už je dost pozdě a Zdeněk se ještě holí. Voda se už vaří a Bohumil dělá snídani.

Diktát ke cvičení č. 24

A.: Kde teď bydlí náš starý major?
B.: Major Zábrodský a jeho žena teď bydlí někde mimo město. Mají tam pěkný dům.

A.: Patří jim ten dům?
B.: Ne, patří jejich synovi, tomu doktorovi.

A.: Píše vám major?
B.: Tu a tam mi píše. Vám ne?

A.: Mně teď ne. Ale to je asi proto, že já mu už dlouho neodpovídám na jeho dopis. - Kam jdete?
B.: Naproti své ženě. Chodím jí naproti každý večer.

A.: A co dělá nadrotmistr Moravec?
B.: Má teď byt naproti našemu. Dost často k nám chodí na večeři.

A.: Jak se daří vaší mamince?
B.: Mamince je už dobře, ale tatínkovi pořád něco je.

A.: Já taky teď zase chodím k doktorovi. Žena mě posílá ke svému, ale já tomu jejímu doktorovi nevěřím.

Diktát ke cvičení č. 26

M.: Dobrý den, pane Hořejší.
H.: Nazdar, Mirku. Dobře, že tě vidím. Budeš psát tatínkovi?

M.: Ano, budu. Náš domácí něco potřebuje, a mamince není dobře.
H.: My budeme mít schůzi zítra večer. Bude tam ten nový plukovník. Tvůj tatínek tam nebude a myslím, že budou proti němu. Už stárneme.

M.: Tak to já mu budu telefonovat. Ten plukovník dělá, jako že je jeho přítel. Je to komunista.
H.: To bude nejlepší. Když tam bude sám, nebude nebezpečí, že bude opozice. Teď už ale jdu.

Diktát ke cvičení č. 27

A.: Pane Kosina, ten člověk, co vám bude opravovat dům, nebude hotový ani v sobotu.
B.: Já to dobře vím. Budete vidět, že bude pracovat jen odpoledne.

A.: Naštěstí on tam nebude sám. Můj bratranec a já mu tam budeme chodit pomáhat. A co budete dělat vy v sobotu?
B.: Budu spravovat rádio. Už mě zlobí dost dlouho. Bude mi to trvat asi celý den. Večer budu vařit. Moje žena není doma a bude pryč asi týden. Jak se daří vašemu Josefovi? Už se na něj těšíte, že ano?

A.: To víte, že jo. Tady mám jeho dopis. Píše, že se mu daří znamenitě a že doufá, že to vojenské cvičení nebude trvat příliš dlouho. Ale my tady mluvíme a čas utíká. Tak na shledanou.

Diktát ke cvičení č. 28

cv. 28, 29

Víte, že je to moc těžká věc, když někdo potřebuje nový oblek a nemá poukaz.

Můj strýc Karel potřebuje plášť a oblek. Jde dnes časně ráno na národní výbor. Tam dávají poukazy na plášť a na oblek. Nejde tam rád, protože ví, že tam asi bude dlouho stát a čekat.

Strýc potřebuje někoho, kdo se nebojí pomáhat. Je rád, že tam má dobrého známého. Je tam jeden jeho bývalý student. Ten student říká, že ten plášť bude brzy mít, a že mu nepotřebuje děkovat. Strýc doufá, že to nebude trvat dlouho. Když je zima a nemáte teplý oblek, tak je to špatné.

Diktát ke cvičení č. 29

S.: Halo - tady Sobotka.
M.: Který Sobotka?

S.: Ferdinand.
M.: Těší mě. Tady Majer.

S.: Volám vás, protože něco potřebuju. Budete zítra ráno vidět Jindřicha Doležala?
M.: Nebudu, ale odpoledne mě bude volat jeho bratranec, Pepík Říha.

S.: Odpoledne bude pozdě. Děkuju vám.
M.: Prosím, není zač.

Ferdinand Sobotka teď bude hledat Jindřicha Doležala.

Jindřich bude sedět doma, ale nebude odpovídat, když někdo bude zvonit; má práci. Bude asi psát celou noc.

K ránu se asi bude bát, že nebude mít práci hotovou. Jeho šéf, Martin Jandera, se asi bude zlobit. Jindřich si říká: "Nebudu tomu starému hlupákovi povídat, proč to ještě není. Stejně tomu nebude rozumět a bude jen dělat rámus.

Diktát ke cvičení č. 31

cv. 31, 32

A.: Milane, znáš pana Jedličku?
B.: Ano, znám. Proč?

A.: No myslím si, že je to člověk, který všechno zná, všechno umí a všechno dovede.
B.: Ano, to je pravda, ovšem on moc mluví. Ale taky hodně ví.

A.: Neviš,jestli je ženatý?
B.: Je. Znám dobře jeho paní. Umí rusky a anglicky.

A.: Není on komunista?
B.: Není. To vím jistě. Někdo si to snad myslí.

A.: Nevíš, jestli dovede střílet?
B.: Dovede. A moc dobře. Je to tankista.

A.: To je znamenité. Jen jestli taky umí být potichu. Znáš jeho adresu?
B.: Znám.

A.: Tak nazdar.
B.: Nazdar.

Diktát ke cvičení č. 32

Vlasta Horáková má velmi dobré zaměstnání. Pracuje pro továrnu, která vyrábí pro armádu rádia. Vlasta nemá dnes dobrou náladu. Má chřipku. Nemůže číst ani psát, protože nevidí ani na papír. Nemůže taky jít domů. Dnes odpoledne budou mít nějakou důležitou schůzi. Vlasta nechce ani vědět, jak dlouho ta schůze bude trvat. Ví, že každá taková schůze trvá dlouho. Mimo to nemá odvahu říct svému šéfovi, že Karel na ni bude dnes večer čekat. Hrají nějaký dobrý film a on ho chce vidět. Vlasta nemůže Karlovi ani telefonovat, protože bydlí mimo město a nemá doma telefon. Je jí horko. Vstává a chce si jít pro vodu, ale vidí, že ji volá šéf. Jde k němu a on jí říká: "Můžete jít domů dřív, protože ta schůze bude až zítra".

Diktát ke cvičení č. 33 cv. 33, 34

Naše město má velký park. Odtamtud je hezký pohled. Maminka neví, co je ta vysoká budova. Gustav jí chce pomoct a říká:
Tam je velitelství. Je tam taky jeden prapor. Vidíš tu radiostanici? Já to tam znám. Já jsem dělostřelec. Ta stanice je naproti našemu cvičišti.

A.: Pořád ještě nerozumím, jaký prapor je tam, co je to velitelství.
B.: To je spojovací vojsko.

A.: Musíš pořád nosit uniformu?
B.: Ne, doma nemusím, ale když chci jít ven na procházku, nesmím nosit civil. Chci si koupit nový stejnokroj.

A.: Ale tenhle měsíc nemůžeš krejčímu moc platit. A vůbec, teď nesmíš utrácet.
B.: Ale krejčí může čekat. Nemusí mít strach. Já budu platit, až budu moct.

Diktát ke cvičení č. 34

Nikdo neví, jaký člověk opravdu je četař Mirek Pilát.
Rotný Bohuslav Kohout říká, že Pilát je takový nijaký.
Nikdy se ničemu nesměje a nikdy na nikoho nemluví.

K nikomu nechodí, není ničí přítel, ani ničí nepřítel.
Nikdy nikomu nic nedělá, ale taky ho nikdo nikdy nevidí dělat něco pro někoho.

Některý člověk se pořád zlobí, jako kupříkladu praporčík Plánička.
Některý se pořád směje, jako desátník Hochman.

Někdo se někdy směje a někdy zlobí, jako kapitán Káďa.

Ale když se tak někdy díváte na Piláta, nikdy nevíte, jestli se na vás zlobí, nebo jestli se někomu směje. Žádný ho nemá rád.

Diktát ke cvičení č. 36 cv. 36, 37

A.: Bedřichu, víš to už?
B.: A co, prosím tě?

A.: Jenda Havránek jede příští pondělí na cvičení.
B.: Vážně? A kam?

A.: Já ještě nevím, kde je jeho pluk. To víš, teď je i taková věc tajemství.
B.: No ovšem. A on je letec - radiotelegrafista.

A.: Já myslím, že je střelec.
B.: To taky. Střelec - radiotelegrafista. Ale teď mi napadá, co Pepík Ryšavý - to je pilot - ten nic?

A.: Ten to snad bude vědět ve středu.
B.: Tuhle středu?

A.: Ano.
B.: To je dobré. Ve čtvrtek musím jet pryč.

A.: A proč?
B.: Musím jet opravovat nějaké palubní přístroje. Tak to chci vědět.

Diktát ke cvičení č. 37

K velkým československým továrnám, které pracují pro armádu, patří Leninovy závody.

Tam dělají mimo jiné taky letadla, hlavně stíhačky. Taky tam dělají moderní palubní přístroje. Poslední stíhačky, které Leninovy závody posílají Sovětskému svazu, mají velmi dobrý výkon. O jejich výkon se dnes zajímá každý voják. Leninovy závody dělají také nové tanky. Jsou to nové typy, velmi rychlé.

Diktát ke cvičení č. 38 cv. 38, 39

Naše velitelství má tři nové budovy. Každá má dvě světlé kanceláře. Vojáci, kteří tam pracují, mají různé hodnosti. Nahoře jsou tři malé ložnice, každá má čtyři postele a dvě staré skříně.

Pan Navrátil zná asi tři dobré restaurace. Mají tam vždycky aspoň čtyři dobrá jídla. Člověk tam může každý den slyšet zajímavé věci. Taky se tam můžete dívat na hezké fotografie, nebo si tam můžete koupit něco k pití. Tam, co je ta autobusová stanice, bydlí jeho dvě mladé neteře.

Střelecký prapor má tři roty a jeden střelecký pluk má obyčejně tři nebo čtyři prapory. Posádka, kde Zdeněk prodělává základní vojenský výcvik, má dva biografy a tři benzínové stanice. Autobusové stanice jsou asi dva kilometry odtamtud.

Diktát ke cvičení č. 39

Hradec Králové a Pardubice jsou dvě česká města.

Když máte rád hezká děvčata, Hradec je město pro vás. Hradec i Pardubice mají posádky; jsou tam posádková velitelství.
Jsou tam taky čtyři velká vojenská cvičiště.

Pardubice mají dvě známá fotbalová mužstva.
Ta fotbalová mužstva mají pěkná hřiště. Dobrá místa a lehká zaměstnání tam jsou pro každého dobrého fotbalistu. Blízko jsou dvě jiná posádková města, Vysoké Mýto a Litomyšl.

Litomyšl je moc hezké a čisté staré město, ale nikdo tam rád neslouží.

Je tam jeden nadporučík, kterého nikdo nemá rád.
Je moc přísný.

Diktát ke cvičení č. 41 cv. 41, 42

Paní Roubíčková má syna Jiřího a dceru Janu. Místní posádkový velitel, pplk. Jeřábek, si bude brát Janu příští sobotu. Jiřímu se to moc nelíbí. Jiří sám prodělává teď základní vojenský výcvik. Chodí hodně pěšky; mají tam dlouhé pochody na střelnici a noční cvičení, ale vycházky nemá často. Není prý politicky dost spolehlivý. Hodnost nebude mít asi žádnou. Jeho děvče, Milena Vlčková, mu často píše a on jí taky. Taky vzpomíná na Jitku Drbohlavovou a Vlastu Jelenovou. Teď ale musí myslet na kulomet, který má čistit.

Diktát ke cvičení č. 42

Martin Růžička a Honza Navrátil jsou staří kamarádi. Znají se už dlouho, bydlí spolu. Oba jsou jemní mechanici. Když je vidíte, myslíte, že jsou bratři.

Teď musí oba na vojenské cvičení. Každý jde k jinému pluku. Oba jsou dělostřelci, ale hodnosti nemají stejné. Martin je četař a Honza je jen desátník. Na vojnu obyčejně nikdo nechce, a oni taky ne.
Martin říká, že jak to tam dnes vypadá, mechanici pracují jako kuchaři a političtí agitátoři jako mechanici. Nelíbí se jim, že záložníci mají těžkou vojnu - jsou to přece taky vojáci.

Honzovi píše kamarád, že tenhle rok mají velmi těžké cvičení. Chodí stále na cvičiště, mají tam nové kulomety, protitanková děla a nové optické zaměřovače. A taky politickou výchovu.

Diktát ke cvičení č. 43

cv. 43, 44

Brzy budete končit druhou knihu, a proto už musíte vědět, jak vypadá milovická vojenská střelnice.

Je to vlastně moc velké cvičiště, kde československá armáda zkouší nové zbraně, jako tanky, pušky, pistole, zaměřovače atd. Kanóny zkoušejí jinde.

Dnes tam bude důležitá zkouška. Už asi za hodinu budou zkoušet nové optické zaměřovače pro děla.

Nejsou tam ještě generálové a velitelé, ale už tam čekají sovětští a českoslovenští důstojníci. Myslím, že jsou tam dva podplukovníci, tři majoři a čtyři kapitáni. A tamhleta malá skupina jsou moc dobří střelci. Všichni jsou poddůstojníci. Tam vpředu se něco děje. Vypadá to, jako že ta zkouška už začíná. Ti dva četaři, kteří leží, mají polovysoké boty a nové přilby. Teď začínají střílet. Slyšíte? Jsou to pušky nebo kulomety? Ne, takový rámus dělají jen raketomety.

Diktát ke cvičení č. 44

A.: Jsou ta auta vaše nebo jejich?
B.: Ta auta nejsou ani naše, ani jejich.

A.: Čí jsou tyhle dopisy?
B.: Myslím, že ty dopisy jsou její.

A.: Nejsou tyhle čtyři dolary moje?
B.: Ne, dva jsou jeho a dva jsou moje.

A.: Jsou tohle vaši vojáci?
B.: Ano, to jsou mí vojáci.

A.: Mí tři bratři jsou letci. Čí bratři jsou letci?
B.: Vaši bratři jsou letci.

A.: Vaše dvě sestry jsou ošetřovatelky. Čí sestry jsou ošetřovatelky?
B.: Mé sestry.

A.: Tady máme čtyři klíče. Čí jsou?
B.: Dva jsou tvoje a dva moje.

Pokračování na další stránce

Pokračování diktátu ke cvičení č. 44 cv. 44,64

A.: Jsou tahle hlášení tvá nebo jeho?
B.: Tři jsou jeho a dvě jsou moje.

A.: Čí odpovědi jsou vždycky správné?
B.: Tvoje vždycky, její taky, jeho a moje někdy a jejich nikdy.

Diktát ke cvičení č. 46

Já mám dva kamarády. Armáda povolává ty dva kamarády na cvičení. Mají svolávací lístky. Nejsou rádi. Vědí, že se tam nikdo nebude starat o jejich problémy a jejich starosti.

Nechtějí poslouchat své četaře, praporčíky, ani důstojníky. Vojenské rozkazy jsou často velmi těžké. Armáda má nouzi o zkušené velitele. Mimo to potřebuje taky letce, mechaniky, ošetřovatele, lékaře a jiné odborníky.

Moji přátelé jsou radiomechanici. Nevědí, kdy budou moct jít domů a kdo se bude starat o jejich rodiny. A jenom naděje k životu nestačí, když platy jsou malé.

Diktát ke cvičení č. 47 cv. 47, 48

A.: Nazdar Stando, telefonoval jsem ti už včera, ale tvoje maminka říkala, že budeš doma až večer.
B.: Ráno jsem pomáhal sousedovi, pak jsem nedělal nic, a odpoledne jsem byl pryč. K večeru jsem volal Helenu. Ta ale nebyla doma. Tak jsem ležel a odpočíval.

A.: Jak dlouho máš vlastně dovolenou?
B.: Čekal jsem, že budu mít tři týdny, a taky jsem o ně žádal. Ale mám jen dva. Znáš mého šéfa. On jen mluvil a mluvil a nakonec říkal, že mi víc než dva dát nemůže.

A.: A vysvětlil jsi mu, že tu dovolenou musíš mít?
B.: Ovšem. On dělal, jako že to neslyší a pak mně ukazoval nějaký telegram. Prý nové objednávky. Říkal, že mě potřebuje.

A.: Jdeš teď ráno někam?
B.: Nejdu nikam. Vstával jsem pozdě a ještě jsem nesnídal. Dokonce jsem se ani neholil. Četl jsem jen ranní noviny a ty píšou, že bude celý den pršet.

Diktát ke cvičení č. 48

Major Havlíček právě telefonoval, že jeho syn Oldřich konečně psal. Je to opravdu moc dlouhý dopis. Oldřich si stěžuje, že byl nemocný a že často musel dlouho pracovat. Včera nakládali protitankové zbraně a skládali kulomety. Taky se museli učit používat nové zbraně. Dělostřelci moc dobře stříleli a záložníci dlouho pochodovali.

Oldřich ještě psal, že dnes je to všechno jiné proti době, kdy sloužil jeho tatínek. Dnes říkají vojákům "soudruzi". Politická výchova začíná hned ráno a zdá se, že jim tam moc nevěří. Jsou tam asi čtyři zpravodajci. Ti chodí v civilu.

Oldřich píše dál: Byli jsme chvíli na strážnici. Potom jsme museli jít k výkonnému. Ten nás poslal pro výstroj. Dali tam každému nováčkovi uniformu, boty, sumky, opasek, prádlo a jídelní misky.

Diktát ke cvičení č. 49

cv. 49, 51

A.: Hledal mě někdo?
B.: Ano, hledali vás nějací lidé.

A.: Znám ty lidi?
B.: Říkali, že jsou vaši přátelé, nějaký Heller a Konrád.

A.: Ty dva přátele jsem už dlouho neviděl.
B.: Pan Heller říkal, že tady jsou taky jeho rodiče.

A.: Jeho rodiče jsem znal jako malý hoch.
B.: Vy jste byli přátelé už jako děti?

A.: Ano. A teď už jsme tak staří, že sami máme děti.
B.: Co dělají vaše děti?

A.: Teď mají prázdniny. Mařka říká, že musíme mít auto. Honzovi se líbí koně, a tak chce koně.
B.: Když jsou peníze, člověk může mít auto i koně.

A.: Proč dnes nesedíte tamhle proti oknu?
B.: Bolí mě oči. Hlava taky. Asi budu mít chřipku.

A.: No, už máme jen dva pracovní dny. Pak můžete ležet.

Diktát ke cvičení č. 51

Milý Pepíku,
tak už jsem tady a krátce Ti píšu, jak to bylo. Člověče, hned první den mi povídá desátník Šafář: "Vojíne Zelinko, budete muset jít pro prostěradla". Já říkám: "Ano, pane Šafáři". "To si myslíte, že jste doma? Tady se říká - provedu, soudruhu desátníku". Nechci psát všechna slova, kterých užil. Tak jsem opakoval: "Provedu, soudruhu desátníku", a šel jsem. Ale venku, jaké já mám štěstí, potkám majora Kouřila. To je náš osvětový. Zdravím a on říká: "Soudruhu vojíne, kam jdete?" Říkám: "Pane majore, jdu..." a najednou slyším: "Nevíte vojíne, že říkáme soudruhu majore? Na vás si budu muset dávat pozor"... no a teď je už zase nástup, tak někdy později to ostatní. Prostě nevím, kde jsem.

Tvůj Karel

Diktát ke cvičení č. 52

Milý Gustave,

neměl jsem ještě čas na dopis, ale už teď Ti mohu říci, že vojna není civil. Viděl jsem to hned první den, když nám dali uniformy. Nepřej si slyšet rozkazy našeho desátníka: "Jak to stojíte? Nestujte tady jako civilisti. Buďte vojáci".

Když jsme šli k obědu, měl tam službu nějaký četař a ten byl stejný jako ten desátník. Pořád jen volal: "Jezte rychle. Podívejte se, ostatní taky čekají na oběd". Myslím, že nejlepší člověk tady je náš velitel světnice. Ten nám dal dobrou radu, když řekl: "Dělejte svou práci dobře a nestěžujte si na nikoho".

Nic mi neposílej, ani žádné knihy, nemám stejně na čtení čas.

Řekni Karlovi, že ho pozdravuju, a Ty sám se na vojnu nijak netěš.

Tvuj Vašek

Diktát ke cvičení č. 53

Svobodníku Lukáši, dívejte se každý týden na nástěnnou tabuli. Potom mi hlaste, kdo nečte nové rozkazy.

Desátníku Kováči, jděte na velitelství a dejte jim tohle hlášení.

Četaři Navrátile, hlaste nám každou hodinu, jaké počasí má střelnice a letiště. Neposílejte tu zprávu, jen nám ji telefonujte.

Rotný Čížku, dávejte dobrý pozor. Nepoužívejte dnes rádio. Používejte jen telefon.

Poslouchejte, který civilista bude kritizovat naše rozkazy. Ale jenom poslouchejte, nic nedělejte a neodpovídejte.

Pokračování na další stránce

Pokračování diktátu ke cvičení č. 53

cv. 53,54

Soudruhu majore, dávejte velký důraz na rozkaz číslo čtyři a považujte tohle hlášení za důležité.

Soudruhu kapitáne, řekněte střelcům, že mají dávat pozor na pozorovatele.

Netykejte mi, soudruhu nadporučíku, i když jsme (v civilu) kamarádi; tady mi jenom vykejte.

Diktát ke cvičení č. 54

Bydlím naproti těm starým kasárnám.
Nevěřím těm mladým lidem.
Ta nákladní auta jedou k těm leteckým skladištím.
On nerozumí těm protitankovým zbraním.
Divili jsme se jejich posledním výsledkům.
Ty vozy stojí proti těm druhým světlům.
Šikovným vojenským krejčím každý rád platí.
Pomáháme místním organizacím.
Ty zaměřovače se hodí k těm novým polním dělům.
Lidé nevěří těmhle komunistickým novinám.
Tamty pneumatiky patří k těmhle osobním autům.
Hledám klíče k těm zadním kancelářím.
Nerozumějí těm sovětským vojenským hodnostem.
K vycházkovým stejnokrojům nenosíme přilby.
Neseme snídani tamtěm nočním ošetřovatelkám.

Diktát ke cvičení č. 56 cv. 56, 57

A.: Ferdo, psals už mým rodičům?
B.: Ne. Dnes jim budu psát. A jak se daří tvým dětem?

A.: Děkuju. Už jsou zdravé. Jdu jim právě koupit něco k narozeninám.
B.: A co říkáš našim novým stíhačkám?

A.: Těm moc nerozumím. Ale teď si vzpomínám. Včera jsem pomáhala něco svým známým, a ti říkali, že jsou moc dobré.
B.: A co tvůj přítel, poručík Bořek Němec?

A.: Ale má nějaké potíže. V úřadě nevěří prý už jeho hlášením a doma jeho paní nevěří jemu. Děti už jely k jejím rodičům. Ale teď už musím jít. Nazdar, Ferdo, měj se hezky.

B.: Na shledanou.

Diktát ke cvičení č. 57

A.: Co, prosím vás, máte proti československým drahám?
B.: Co proti nim mám? Moc. Vagóny jsou špinavé, nemají světlo, topí se jen málo nebo vůbec ne. Ale hlavní věc je to stálé zpoždění. A proti tomu ovšem vy nemáte nic, že ano?

A.: Ale mám. Pořád proti tomu mluvím, ale nepomáhá to.
B.: Nebuďte nervózní. Chcete cigaretu? Tady máte, zapalte si.

A.: Děkuju vám. Já teď nekouřím. Nejsem sice proti cigaretám, ale nemám na to peníze.
B.: Já kouřím taky málo, ale tenhle balíček mi dala žena. Ale teď už musím vystupovat. Tady je má stanice.

Diktát ke cvičení č. 58

Hlášení pro všechny útvary, které postupují na Brno.

Posílám ke všem našim útvarům spojky, které pro ně mají přesné rozkazy. Zítra večer budeme potřebovat všechny střelce a tankisty. Všechny naše jednotky vpravo mají stejné rozkazy jako vy.

Hlaste nám hned, jestli všechna letadla jsou v pořádku. Teď dávám všem radiostanicím rozkaz, co mají dělat, až budeme útočit. Volejte všechny pozorovatele. Všichni musí vědět, jak vypadají hranice. Nevydávejte (těm) civilistům ani záložníkům žádné mapy a fotografie.

Telefonujte všem velitelům, jaké dokumenty budou vojáci potřebovat. Kontrolujte všechny místnosti a nádražní čekárny a nevěřte všem informacím, které dávají uprchlíci. Když nerozumíte některému rozkazu, hned to hlaste a rozkaz opakujte. To je všechno. Konec hlášení.

Diktát ke cvičení č. 59

Všechna výstroj je nová.
Všecka káva už je pryč.
Všechen chleba je starý.
Všechen písek je špinavý.
To je všechen materiál co máme.
Bohužel všechno pivo je teplé.
Všechno máslo je nahoře.

A.: Umí každý voják střílet?
B.: Ne, všichni vojáci neumějí střílet.

A.: Střílí každá zbraň stejně daleko?
B.: Ne, všechny zbraně nestřílejí stejně daleko.

A.: Mají všechna děla zaměřovače?
B.: Ano, každé dělo musí mít zaměřovač.

A.: Mají všecka letiště radiostanice?
B.: Ano, každé letiště má svou radiostanici.

A.: Dostává každý pluk poštu?
B.: Ano, pošta chodí ke všem plukům.

Pokračování na další stránce

Pokračování diktátu ke cvičení č. 59 cv. 59,61

A.: Dáváte ke každé žádosti fotografie?
B.: Ano, ke všem žádostem patří fotografie.

A.: Jezdí autobusy ke všem nádražím?
B.: Ke každému nádraží jede aspoň jeden.

A.: Znáte tady každého důstojníka?
B.: Nemůžu znát všechny důstojníky.

Diktát ke cvičení č. 61

Drazí,

dnes píšu jen krátce. Odjeli jsme sem ve středu. Jeli jsme asi tři hodiny. Náš major poslal napřed malou skupinu, která našla ubytování. My jsme přijeli dopoledne, dělostřelci a obrněné jednotky odpoledne. Včera jsme dostali stany. Dnes čistíme zbraně pro střelbu. Včera jsem si koupil kolo. Řekl jsem si, proč mám chodit pořád pěšky? Poslal jsem domů nějaké věci; dostali jste je už? Nechci to zde nechávat; Mirkovi Bednaříkovi ukradli všechno. Teď končím.

Váš Rosťa

P.S.
Strýcovi Václavovi jsem už psal taky. Tak už mi to nemusíte připomínat.

Diktát ke cvičení č. 62 cv. 62, 63

Když nám úředník vracel legitimaci, oznámil nám: "Skladiště, kde jsou teď vaše zavazadla, bude na hodinu zavřené! Vraťte se všichni za hodinu. Pak budou otvírat kufry!"

Zavřel jsem svůj kufr už ráno a klíč jsem si nechal. Teď vidím, že to nebyl dobrý nápad. Mám tam tajné spisy a budu to musit oznámit nejen VB, ale taky telefonovat svému veliteli. Nevím, jestli mu mám zatelefonovat hned. Asi taky pošlu písemné hlášení.

Za hodinu přišel opravdu nějaký úředník. Zvolna otvíral skladiště a pak jen řekl: "Otevřete kufry!" Ukázal jsem mu legitimaci a požádal ho o spisy, které jsem tam nechal. Když mně je vracel, poznamenal: "Takové věci se tady nenechávají!"

Diktát ke cvičení č. 63

A.: Má tady někdo klíč?
B.: Jaký klíč potřebujete - od vozu nebo od bytu?
A.: Potřebuju dva klíče, jeden od domu a druhý od pokoje.

A.: Od koho máte ty dopisy?
B.: Tenhle je od bratra a tamten je od tatínka.

A.: Čí jsou tyhle padáky?
B.: Tady ten hnědý padák je toho pilota, ten druhý je toho pozorovatele, a ten starý je toho střelce.

A.: Čeho se tak bojíte?
B.: Bojím se toho lékaře. Toho ošetřovatele taky.

A.: Vedle koho teď leží Karel?
B.: Leží vedle četaře Malíka, který má obvázanou pravou nohu.

A.: Vedle koho leží obyčejně nabíječ?
B.: Velitel říká, že nabíječ má ležet vedle střelce.
A.: Jak vypadají uniformy cizích tankistů?
B.: Stejnokroje ruských a československých tankistů jsou skoro stejné, jenom ty nárameníky ruského vycházkového stejnokroje jsou široké.

Diktát ke cvičení č. 64

A.: Čí je to hlášení, které jste mi poslal, soudruhu poručíku?
B.: To je hlášení nadporučíka Maliny.

A.: Nemáte tam ještě tu žádost podpraporčíka Levého?
B.: Ne, ale říkal jsem mu, že bez toho papíru nemůže na dovolenou. To je rozkaz velitele našeho pluku.

A.: Viděl jste dokumenty toho pražského zpravodajce?
B.: Ne, říkal, že je dostaneme od plukovníka Mráze.

A.: Odkud máte tu informaci, že tady bude v pondělí generál Vavroušek?
B.: Z pražského rozhlasu, soudruhu majore.

A.: Jak ví pražský rozhlas, co bude dělat armádní generál?
B.: Asi to vědí přímo od ministra Krejčího.

A.: Jo, řekněte službě, co tady bude uklízet, že nesmějí nic brát s mého stolu.
B.: Provedu, soudruhu majore.
A.: To je všechno. Děkuju.

Diktát ke cvičení č. 66

Jako civilista jsem chodil do dobrých restaurací. Jako voják nemůžu. Doma jsem nemohl být bez zvláštní koupelny, plných skříní a jiných věcí. Tady mi stačí sprcha a jedna skříň vedle postele. Vidím odtud anténu radiostanice a kousek střechy skladiště zbraní. Místo do kavárny, chodím teď na hlídky na trať a jako stráž k věznici. Dovedu teď taky ocenit výhody zimních košil a mám největší radost, když se večer dostanu do tichých ulic ven z kasáren. Bez dovolenky ven nesmíme a návštěvy maminek, sester, žen a snoubenek nemůžou být každý den.

Diktát ke cvičení č. 67

Podle posledního hlášení z našeho bojiště situace byla kritická. Nebylo dost střeliva, ani dost lehkých zbraní, ani polních děl. Odpoledne jsme dostali rozkaz našeho armádního velitelství bombardovat nepřítele.

Podle mínění našeho velitele zničit nepřátelská opevnění nebylo nemožné, ale taky nebylo bez rizika.

Nepřítel měl většinu svých letišť v dosahu našich letadel. Ze starého zpravodajského hlášení jsme znali umístění jejich radarových stanic. Z toho posledního hlášení jsme nezjistili nic nového.

Taky jsme mohli využít počasí, které bylo dobré pro tento druh leteckého úkolu.

Armádní velitelství myslelo, že nemůžeme použít pro přistání toho nouzového letiště, protože bylo bez osvětlení.

Ale náš velitel byl jiného mínění. Dal tam postavit řadu našich vojenských aut a rozhodl se použít jejich světel pro přistání.

Diktát ke cvičení č. 68

A.: Proč jste se nedržel rozkazů svého velitele?
B.: Protože jsem viděl, že se mí vojáci bojí vašich těžkých tanků.

A.: Jistě jste litoval ztráty svého jediného protitankového kanónu.
B.: Ovšem, ale hlavně jsem litoval mrtvých a raněných mužů.

A.: Koho jste se vyptával na naši sílu?
B.: Ptal jsem se našich letců a hlídek, ale oni si vašich tankových jednotek nevšimli.

A.: Víte, jaké plány mělo vaše velitelství?
B.: Slyšel jsem jen, že se musíme zbavit unavených jednotek a žádat o rezervy.

Pokračování na další stránce

Pokračování diktátu ke cvičení č. 68 cv. 68, 69

A.: Vědí vaši velitelé, jaké tady máme síly a materiál?
B.: Myslím, že ne. Chytají se každé informace, kterou můžou dostat.

A.: Chcete cigaretu?
B.: Ne, děkuju. Nechal jsem cigaret hned, jak začala válka.

Diktát ke cvičení č. 69

U našeho skladiště stojí řada nákladních aut.
Vojáci skládají bedny střeliva.
Většina těch vojáků jsou vojíni.
Jsou od mého praporu.
Pracujou už půl hodiny.
Není jich tam dost.
Okolo mého okna jede četa tanků.
Zastavují u skupiny nějakých důstojníků.
Uprostřed té skupiny někdo dává nějaké rozkazy.
Podle hlasu myslím, že to je major Spurný.
Asi říká něco důležitého, protože všichni poslouchají.
Nedaleko budovy velitelství je křižovatka.
Blízko té křižovatky je budova, kde je naše jídelna.
Uvnitř té budovy je taky kuchyně.
Málokdy tam dostáváme něco dobrého.
Večeře dnes bude studená, a já večer rád něco teplého.
Ale kuchař říká, že nic jiného nám nemůže dát.
Neví, kolik mužů bude večer zpátky z manévrů.

Diktát ke cvičení č. 71 cv. č. 71, 72

Včera byla u nás policie. Hledali bratra, protože prý má pistoli. Někdo ji u něho viděl a ohlásil to. Bratr se jí však už zbavil. Na cestě domů viděl několik příslušníků VB. Když šel kolem nich, vzali ho s sebou. Vyslýchali ho celou noc a pak ho pustili. Když přišel, bylo mi ho líto. Maminka a sestra plakaly, když ho viděly. Hlavně maminka. Ptal se jí, proč pláče, když se vrátil. Sedl si vedle ní a říkal, že je všechno v pořádku. Tu pistoli měl u sebe a schoval ji, když viděl policii. Říkal: "Tebe, maminko, se to netýká a ode mne se nic nedovědí".

Diktát ke cvičení č. 72

Včera jsme dělali letecký průzkum. Museli jsme přeletět celé údolí nízko a nepřátelská protiletadlová obrana na nás střílela z obou stran.

Dostali jsme zásah do obou křídel, ale nebylo to nebezpečné. Bylo těžké říct, z kolika děl a kulometů stříleli, ale bylo jich hodně.

Všiml jsem si, že u dvou křižovatek hlavních silnic stály skupiny těžkých tanků. Od tří pilotů jsem slyšel, že tam někde jsou tanky, a teď jsem je viděl na vlastní oči. Měl jsem dojem, že to byly tanky nejmíň dvou divizí. Bude ovšem třeba slyšet posudky našich dvou tankových znalců.

Pozorovatel udělal fotografie dvou nebo tří skupin tanků. Nemohli jsme ztrácet moc času. Měli jsme být do dvou hodin zpátky. A ještě jsme měli udělat snímky tří nepřátelských letišť. Náhle jsme dostali přímý zásah. Myslím, že to bylo z velkorážného kulometu. Dostal jsem střepinu do prsou a můj pozorovatel byl raněný do nohou. Já jsem nekrvácel, ale jemu tekla krev z obou uší. Letěl jsem hned domů. Když jsme přistáli, viděl jsem, že jsme taky dostali zásah do obou motorů.

Diktát ke cvičení č. 73 cv. 73, 74

Československá tanková divize má 10 495 mužů a důstojníku. Americká tanková divize má 15 895 mužů a důstojníků.

Jeden pluk středních tanků má 60 až 70 tanků T 34. Jedna tanková divize má 275 tanků a samohybných děl. Americká divize má asi 370 tanků. Pište:
Tank typu JS-3, minomet 120 mm, houfnice 155 mm, kanón 85 mm, letadlo OK-158, 2956, 429, 463, 504, 605, 706, 807, 912, 1159, 1264, 1327, 1492, 1581, 5 195, 6 426, 13 694, 129 119, 115 659, 219 483, 550 000, 900 000, 200 000, 2 000 100.

Diktát ke cvičení č. 74

Než začala druhá světová válka, měl každý třetí Čech a Slovák rádio. Dlouholetým prvním ředitelem čs. rozhlasu byl inž. Šourek. Za tohoto svého prvního šéfa se rozhlas stěhoval z prvních malých místností ze Strašnic u Prahy do středu města. Za několik let se stěhoval z této druhé budovy do třetí, vlastní budovy. Tam je jedenáct studií.

Z prvního a druhého studia se vysílají zprávy. Z třetího studia se vysílají velké symfonické koncerty a opery. Ze čtvrtého a pátého studia se vysílají malé koncerty. Ze šestého, sedmého a osmého studia slyšíme rozhlasové hry. Z devátého, desátého a jedenáctého rozhlas vysílá ostatní programy.

Za první republiky dostával každý stotisící majitel rozhlasového přístroje nějaký dar. Obyčejně to byl osmilampový superheterodyn.

Každý půlmiliontý dostal od československého rozhlasu třítýdenní cestu z Prahy do Jugoslávie.

Pro každého miliontého měl pražský rozhlas nábytek do třípokojového bytu.

Diktát ke cvičení č. 76 cv. 76, 77

Československá republika vznikla 28. října 1918. Její první president T.G.Masaryk se narodil 7. března 1850 a zemřel 14. září 1937. 28. září 1938 Hitler a ministerští předsedové Anglie, Francie a Itálie udělali smlouvu, známou jako mnichovská dohoda. Tato smlouva znamenala konec republiky a 15. března 1939 přišla úplná okupace Československa. 1. září 1939 začala druhá světová válka, která skončila pro Evropu 8. května 1945. Invaze Evropy byla 6. června 1944 a slovenské povstání 29. srpna 1944. 2. září 1945 se vzdalo Japonsko a skončila druhá světová válka. 25. února 1948 udělali komunisté státní převrat a dostali se k moci. Tak přestala československá demokracie existovat.

Diktát ke cvičení č. 77

Bylo to 20. května. Pamatuju se na datum přesně, protože to bylo výročí Lindberghova letu přes oceán.

Velitel si nás zavolal v 10.30 ráno a řekl nám, že letecký útok začne ve 14.45 odpoledne. První letka bude startovat přesně ve 14.00, druhá ve 14.05 a třetí ve 14.10.

Ve 14.25 bude druhý letecký pluk 200 kilometrů severovýchodně od cíle. Podle dohody, dělostřelecká příprava začne ve 14.00 a skončí ve 14.43. Velitelé dostali rozkaz nařídit okamžitou pohotovost pozemního personálu. Pohotovost pilotů bude ve 13.30. Oběd mužstva se bude dnes vydávat o hodinu dřív.

Když skončila rozprava, bylo přesně 3/4 11 a tři minuty. Všichni jsme si nařídili stejně hodinky. Vrátili jsme se do jídelny. Chtěli jsme poslouchat v 11.00 hod. zprávy. A v 11.30 chodí pošta a tu nikdo nechce zmeškat.

Diktát ke cvičení č. 78 cv. 78, 79

Vojenská pistole měla ráži 9 mm, puška 7.92, ruský kulomet 7.62, ruská protitanková puška 14.5 mm, velkorážný kulomet proti letadlům má ráži 12.7 mm, to je asi americká ráže 50. Tarasnice má hlaveň dlouhou 180 cm a váží asi 22 kg.

Plukovník Lindbergh letěl přes oceán roku 1927. Osádka tanku JS-3 má 5 mužů, tank váží asi 50 tun, jeho motor má asi 1000 k (koní).

1,2, 2,3, 4,5, 5,6, 6,7, 7,6, 8,5, 5,9, 1,14, 3,14, 5,02, 6,03, 7,04, 8,06, 9,77, 4,325, 5,410, 6,595, 7,647, 8,889

Vzdálenosti:
Praha - Brno - 280 km
Praha - Karlovy Vary - 140 km
Praha - Olomouc - 282 km

Diktát ke cvičení č. 79

Tohle je můj program na zítřek:

V šest hodin ráno musím vstávat.
V sedm se musím hlásit kapitánu Ryšavému.
Od půl osmé do osmi budu čistit auto velitele třetí roty.
Pak budu mít čtvrt hodiny na kávu.
Od čtvrt na devět do desíti nebo do jedenácti budu rozebírat spojku u auta našeho majora.
Pak ji budu muset dát dohromady.
To mi bude trvat přes poledne, do jedné nebo možná i do dvou hodin.
Potřebuju šoféry k dvanácti autům.
Ke dvaadvaceti vozům musíme mít nové pneumatiky.
Bez osmaosmdesáti pneumatik nemůžeme na manévry.
Budu proto žádat o 176 pneumatik; možná, že mně jich polovinu dají.

Diktát ke cvičení č. 80 cv. 80, 81

A.: Kdy jste odešel z Československa?
B.: To bylo 18. dubna 1948.

A.: Proč jste utíkal?
B.: Komunisti se od února snažili přinutit mě ke vstupu do strany. Když se jim to nepodařilo, ukázali pravou tvář. Chtěli mě zavřít.

A.: Kdy to bylo?
B.: To bylo na začátku dubna 1948.

A.: Očekával jste to?
B.: Ano. Od února jsem stále měl u sebe pistoli, náboje, dalekohled, mapu a rezervní prádlo.

A.: Kudy jste utíkal?
B.: Chtěl jsem jít přes jižní Moravu, ale tam mě hledali. Tak jsem se 8 dní skrýval a jel jsem přes Prahu a Šumavu. Hranice jsem přešel asi ve 2 hod. ráno u Železné Rudy. Šel jsem 36 km.
A.: To zatím stačí. Děkuju. My se ještě uvidíme.

Diktát ke cvičení č. 81

Při ranním leteckém útoku jsme měli celou letku ve vzduchu za pět minut. Měli jsme napadnout formaci nepřátelských bombardovacích letadel, která bombardovala přístav na severním břehu ostrova.

V tom přístavu byla řada lodí, potopených už při včerejším nepřátelském náletu. Půl hodiny jsme letěli v silném dešti, jen podle přístrojů. Z meteorologického hlášení jsme viděli, že v prostoru nepřátelského útoku jsou mraky až do výšky 2 000 m, ale ve 3 000 metrech už je dobrá viditelnost.

Naše radiostanice nás stále informovala o postupu a směru nepřítele. Nepřátelské letouny letěly ve 4 000 metrech. Dostali jsme rozkaz stoupat do 5 000 metrů. V leteckém boji, výšková převaha znamená pro stíhače vyhraný boj.

Pokračování na další stránce

Pokračování diktátu ke cvičení č. 81 cv. 81, 82

Nedaleko cíle jsme napadli skupinu 12ti nepřátelských letounů. Čtyři jsme sestřelili a ostatní nám zmizely v hustém mraku. Chtěli jsme je pronásledovat, ale velitel dostal rozkaz k okamžitému návratu.

Zase jsme se vrátili po skončení úkolu beze ztrát.

Diktát ke cvičení č. 82

Slyšel jsem, že váš přítel Karel Strnad často cestoval. Byl prý v Rusku, v Africe, v Jižní Americe, v Kanadě, v Pakistánu a naposled psal, že je v Kongu. Narodil se ještě ve starém Rakousku, v malé vesnici. Nikde nebyl spokojený, ale byl to v jádře dobrý a laskavý člověk.

V době kdy studoval, bydlel skoro pořád ve velkém městě. Jednou, když čekal na své děvče na letišti, stalo se tam neštěstí. Ležel tam v ambulanci zraněný voják. Měl krev na pravém rameni a na hlavě. Myslím, taky na levém uchu a měl nějaké zranění na noze.

Předpověď počasí: Dnes v noci se vyjasní, ale během dne bude přibývat oblačnosti. Odpoledne budou přeháňky a bouřky. Teploty od 15 - do 25 stupňů, slabý západní vítr. Pozitří slabé oteplování.

Diktát ke cvičení č. 83 cv. 83, 84

Kapitán Brown chce slyšet o různých politických problémech v Československu. Vyptává se na ně Franty při výsleších. Ví už, že Franta byl v několika německých pracovních táborech.

Franta mu říká, že se z rozhlasových zpráv dověděl o pražském povstání, které se ve čtyřiadvaceti hodinách rozšířilo po celých Čechách.

Franta ve svých výpovědích mluví jen o takových podrobnostech, o kterých opravdu sám něco ví. Ví například, že v komunistických věženích jsou tisíce slušných lidí.

Ti lidé nevěřili tomu, co četli v novinách nebo slyšeli v propagačních řečech, a v hlášeních pražského rozhlasu o Spojených státech a o amerických vojácích.

Diktát ke cvičení č. 84

Jenda Sedláček je na vojně už dlouho. Stará se o svoje i o naše zbraně. Má už vše v oku. Teď sedí na mé židli a na kolenou má můj samopal. Ostatní se dívají. Na jejich zbraně se už díval. Říká Jožkovi Brablíkovi: "Na vaší světnici jsem ještě nebyl. Řekni Vomáčkovi, že si na jeho závěr kulometu dám zvlášť pozor. Mluví jen o svém děvčeti Heleně a o jejích rodičích a o svou zbraň se nestará. A tys měl posledně taky špinavou hlaveň. Po prohlídce si můžete zbraně namazat. O naší četě nesmí nikdo říct, že neudržujeme své zbraně. Podívejte se - takový Franta Pokorný. Bolí ho na prsou, pálí ho oči, na noze má vřed, o jeho rukou každý říká, že jsou obě levé, mluví jen o studiu, ale pušku má v pořádku.

Diktát ke cvičení č. 85

cv. 85, 86

Franta Kopřiva byl můj kamarád. Proto jsem byl rád, že jsem létal v jeho skupině. Tenkrát jsme byli oba svobodní, a tak jsme mluvili o svých děvčatech a o svých úspěších. Ale jednou jsme mluvili o vážné otázce: Jak často se neotevře padák? Já sám jsem věděl za celé své letecké kariéry jen o několika případech. Sám jsem zkušenosti neměl.

Kopřiva měl jiný názor. Mluvil o svém vlastním případě. Už jednou použil úspěšně padáku a od té doby stále mluvil o jeho spolehlivosti.

Každý jsme hájili vlastní názor a debata zůstala nedokončená.
Po několika týdnech jsem šel na jiné letiště a dlouho jsem o svém příteli Kopřivovi neslyšel. Setkali jsme se až skoro ke konci války v jedné vojenské nemocnici.
Oběma se nám otevřel padák, ale on přistál na stromě a já v rybníku. A teď jsme měli dost času pokračovat v naší debatě o padácích.

Diktát ke cvičení č. 86

Paní Havlová vypovídá:
Od konce druhé světové války jsem pracoval v malé továrně, která vyráběla rádiové součástky a jemné palubní přístroje. Letos na jaře jsem dostal místo sekretáře a měl jsem příležitost vidět do všeho, co továrna dělala. Věděl jsem, odkud přicházejí objednávky, kam továrna posílá hotové výrobky, kde továrna kupovala materiál a odkud dostávala peníze. Byl jsem skoro na všech důležitých konferencích, kde jsem se dověděl mnoho zajímavých podrobností o nových strojích a výrobním postupu. Oba moji šéfové byli slušní lidé, ale své práci moc nerozuměli.

Pokračování na další stránce

Pokračování diktátu ke cvičení č. 86

cv. 86, 87

Předpověď počasí:

Vlna silného mrazu se rozšíří během dne až na Moravu a Slovensko. Denní teploty na Českomoravské vysočině klesnou až na -10° a noční teploty na -18°. Státní silnice Brno-Svitavy je pro náledí nesjízdná. Další zprávy v 18.00 hodin.

Diktát ke cvičení č. 87

A.: Byla to soukromá zpráva.
B.: On mně to řekl soukromě.

A.: Úřední zprávu vydají zítra.
B.: Zítra to budeme slyšet úředně.

A.: Vojáci měli na manévrech zlé časy.
B.: Vojáci se měli zle.

A.: Jídlo bylo špatné a nemoci časté.
B.: Špatně jedli a často byli nemocní.

A.: Důstojníci byli k mužstvu hrubí.
B.: Kdo měl vysokou hodnost, choval se hrubě.

A.: Mužstvo bylo dlouho trpělivé, ale nakonec si stěžovalo.
B.: Mužstvo dlouho sloužilo trpělivě, ale nakonec napsalo stížnost.

A.: Teď jsou důstojníci nervózní.
B.: Teď se důstojníci chovají a mluví nervózně.

A.: Pro nikoho nebude lehké dostat se z toho.
B.: Nikdo se z toho nedostane lehce.

A.: Majorovi Rudíkovi nepomůže ani to, že je blízký příbuzný ministra národní obrany.
B.: Majorovi nebude nic platné, že on a ministr jsou blízcí příbuzní.

Diktát ke cvičení č. 88

cv. 88, 89

Milda: Tys byl chytřejší než já, Jirko, že ses dal k letcům. Vy máte o moc lepší život než my u pěchoty.

Jirka: Ale my máme taky odpovědnější službu než vy, Mildo.

M: Čerta starého máte. Pěchota je nejdůležitější.

J: To říká dnes už jen ta stará škola. Ale dnes už lidé vědí, že letectvo má ve válce největší a nejtěžší úkol.

M: A já ti povídám, že to tak není. Vy jen chcete ty nejlepší kasárny, kratší dobu zaměstnání, delší dovolenou, vyšší platy, hezčí uniformy a takové věci.

J: To všechno nám letcům patří. My taky musíme být spolehlivější než vy.

M: Ty jsi ten nejnekritičtější člověk, kterého znám.

J: Nejsem. Podívej se: Vám dají do ruky pušku nebo kulomet. Ale i ten nejposlednější model kulometu je o hezkých pár korun lacinější než ten nejjednodušší letoun.

Diktát ke cvičení č. 89

Já jsem začal základní vojenský výcvik v Mostě. Asi o čtyři nebo pět neděl později mě poslali k ženijnímu praporu do Žatce. Můžu říct, že jsem měl Most radši. V Žatci bylo chladněji. Taky když jsem tam přijel, hladina řeky Ohře byla výš než obyčejně. Ohře se rozvodňuje častěji než jiné řeky.
My ženisti jsme měli hodně práce. Chodili jsme spát později a vstávali jsme dřív než ostatní. Ale dvě věci se mi líbily líp než v Mostě. Jednak je Žatec blíž k Praze, a tak jsem mohl častěji jezdit domů. Potom jsem tam měl dva staré kamarády. Pepík byl v Žatci nejdéle. Honza tam přišel jen o několik dnů dřív než já. A protože to tam znali líp než já, všechno mi ukázali. Jiní vojáci na tom byli huř. Zvykl jsem si tam rychleji, než jsem očekával.

Diktát ke cvičení č. 90 cv. 90, 91

Předpověď počasí:
Ve středních a jižních Čechách bude jasno a tepleji než na severu. Na Moravě bude chladněji. Na jižním Slovensku místní přeháňky. Na západním Slovensku bude zamračeno, ale bez větších dešťů. Nebezpečí dalších záplav zatím nehrozí.

Paní Havlová pokračuje:
Dřív než jsem mohla jít k dalšímu výslechu, musela jsem se co nejrychleji vrátit do nemocnice. Byla jsem po zápalu plic, a po takové nemoci je nejdůležitější zjistit, jestli nemám něco na plících. Lékaři mi udělali zkoušku krve, ale byla jsem z toho asi týden slabá. Teď však jde všecko daleko rychleji a vidím, že vypadám zdravěji. Taky smím mít návštěvy častěji. Myslím, že dřív nebo později mě lékaři propustí a doufám, že budu moct dělat další přípravy. Cítím se každý den líp a můj muž taky vypadá daleko šťastněji. Chtěla jsem vám toho říct co možná nejvíc a všecko co nejpřesněji, ale teď už jsem z toho hodně unavená.

Diktát ke cvičení č. 91

Seděl jsem za psacím stolem. Najednou zadním vchodem vešel kapitán Sychrovský s nějakým neznámým nadporučíkem. Sychrovský mi řekl svým vysokým hlasem:
"Soudruhu poručíku, nesouhlasím s vaším postupem ve věci desátníka Sedmíka".
Stál jsem před těmi dvěma muži s odporem. Věděl jsem, s jakým problémem přišli.
Kapitán pokračuje:
"S takovými vojáky, jako je Sedmík, musíme zacházet přísně. Mezi některými dustojníky, kteří to neumějí, a vojáky, kteří neposlouchají, není velký rozdíl. Říkal jsem vám to už před třemi týdny nebo před měsícem".
Výsledek naší rozmluvy je tenhle: Já ještě před koncem roku půjdu z Prahy k nějaké malé posádce. Nevím, co se stane s nešťastným Sedmíkem.
Abych nezapomněl, víte, co měli proti Sedmíkovi? Mezi 15. listopadem a 10. prosincem dvakrát večer nebyl na hodině politické výchovy.

Diktát ke cvičení č. 92 cv. 92, 93

Láďa Straka byl už před válkou strojním inženýrem. Ještě před okupací ČSR odjel do Anglie s velkou bednou se zbraněmi. Za války pracoval ve zbrojovce v Newcastlu. Po válce se vrátil s hlavou plnou nápadů a ne s prázdnýma rukama. Jeho děvče čekalo, a tak do toho skočil rovnýma nohama a oženil se. S poválečnou situací si věděl rady. Díval se na všechno vlastníma, otevřenýma očima, a protože jezdil do Ameriky, vyvezl si tam moc peněz. Jezdil mezi těmito oběma zeměmi úředně a dělal to nenápadně. Ani jeho přátelé, kteří říkali, že má za ušima, o tom nevěděli. Hned po převratě, když ještě bylo všecko vzhůru nohama, utekl se svou manželkou. Když byli za hranicemi, všechno bylo lehké. Měli viza a brzy odjeli americkou lodí do Spojených států. Dnes má továrnu a obchoduje s Evropou.

Diktát ke cvičení č. 93

Díval jsem se oknem, jak naše letka startovala. Odlétávali jeden za druhým. Mezi jednotlivými letadly bylo jen 30 vteřin rozdílu.
Jejich úkolem bylo podporovat naši brigádu, která byla mezi horami obklíčena nepřítelem.
Včera touhle dobou jsem byl s nimi. Letěli jsme jen 200 m nad terénem. Dnes jsem v nemocnici se zraněnou nohou.

Hned ze začátku jsem měl bolesti. Později to bylo čím dál tím horší. Tajil jsem to před doktorem, jak jsem mohl. Ale on to poznal. Mezi řečí se o tom zmínil. Dal mi injekci a řekl: "Nad tím se netrapte, koncem týdne budete v pořádku"!
A poradil mi, abych šel hrát karty s ostatními pacienty.
Poslechl jsem ho. Když už byl skoro za dveřmi, řekl jsem mu, že chci být brzy zpět mezi ostatními piloty, a to čím dřív tím líp.

Diktát ke cvičení č. 94 cv. 94

A.: Prosím vás, kde tady vydávají povolení na boty?
B.: Jděte touhle chodbou ke dveřím č. 13. Dělá to soudruh Kohoutek. Sedí hned za těmi dveřmi.

K.: Co chcete? Boty? Tady máte formulář. Můžete ho teď hned začít vyplňovat.
A.: Na tom formuláři je opravdu mnoho otázek. Jméno, adresa, narozen, ženat, svoboden, rozveden, zdráv, nemocen, zaměstnán, jsou rodiče živi nebo mrtvi, atd. - Prosím, tady to je.

K.: A jaké boty chcete? Pracovní nebo vycházkové?
A.: Pracovní, číslo 42.

K.: Dobře, teď s tím jděte do čísla 24.
A.: Tak jsem šel do čísla 24. Tam se mnou byli brzo hotovi. Ptali se:

C.: Chcete boty černé nebo hnědé?
A.: Hnědé, říkám pln naděje.

C.: Tak to je v čísle 48, odpověděli mi.

A.: V čísle 48 byli velmi ochotni. Řekli mi, že bude rychlejší, když půjdu do čísla 99.

Otevřel jsem dveře č. 99 a viděl jsem, že jsem zase na ulici. Boty nemám, ale jsem spokojen, že naše úřady mají dobrou organizaci.

Diktát ke cvičení č. 95 cv. 95, 96

V Německu je mezi uprchlíky velmi dobře známý nějaký pan Thorpe. Je úředníkem americké organizace, která uprchlíkům pomáhá penězi, léky, jídlem a jinými věcmi.

Franta Havel měl šekem od nich zaplatit účty za nemocnici. Náhodou ten šek nepotřebuje. Proto s ním jde k panu Thorpovi. Bude s panem Thorpem mluvit prostřednictvím četaře Greena. Četař bude jeho tlumočníkem.

Pan Thorpe byl pozdní návštěvou trochu překvapen. Když přišli, seděl u stroje nad nějakým dopisem. Něco hledal mezi svými papíry. Za jeho zády na stěně visela americká vlajka. Pod vlajkou byla fotografie presidenta. Nad psacím stolem svítila lampa.

Vzal od Franty šek a řekl, že je moc spokojen s jeho postupem a chováním. Když už Franta s četařem Greenem byli skoro za dveřmi, pan Thorpe za ním volal: "Můžete ke mně kdykoli přijít se svými problémy. Já vždycky rád mluvím s lidmi, jako jste vy".

Diktát ke cvičení č. 96

Emil Krušina má běžet stovku za ČSSR. Doposud běhal jen za S.K. Postoloprty. Jako malý kluk běhal tatínkovi pro pivo a jednou běžel taky pro rum. Ty závody budou v Berlíně a poletí tam letadlem. Ještě nikdy neletěl, ale jeho bratr lítal za války v britském letectvu. Slyšel od něho o létání mnoho zajímavého a vždycky chtěl lítat. Jeho maminka ale říkala, že o pilotech neslyšela nikdy nic dobrého. Emil si do Berlína bere jen malý kufr, i když by raději chtěl velký. Rodiče vědí, že chce utéct jako utekl jeho bratr. Když utíkal, rodiče měli moc strachu. Tatínek jezdil do práce do Plzně, ale tehdy nejel.
Motory už běží. Emil šel včera spát v 8, i když normálně chodí v 10, a tak je odpočinutý. Ale ten divný pocit při startu snad nemá být. Je možné, že se Emil trochu bojí?

Diktát ke cvičení č. 97 cv. 97, 98

Velitel pluku pozorně studoval mapu, která ležela před ním na stole. Za ním stál pobočník s papírem a tužkou v ruce a dělal poznámky. Pak mezi sebou něco mluvili, ale nerozuměli jsme jim. Věděli jsme, že máme před sebou nový úkol.

Přede mnou seděl Ferda. Právě se vrátil z nemocnice a dnes ještě s nimi nepoletí. Ptal jsem se ho šeptem, co udělal s tou žádostí o přeložení. Řekl mi, že o tom ještě nemluvil s plukovníkem, ale dnes odpoledne jde za ním.

Pak se náš velitel obrátil a řekl nám, co bude dnes naším úkolem. Upozornil nás, že máme před sebou silného nepřítele.

Letecký pluk tři bude dělat tu akci s námi a nad nimi bude 5 stíhacích letek. A tak můžeme počítat s jejich podporou.

Diktát ke cvičení č. 98

Tady je několik zpráv z domova i ze světa:
Do Spojených států přijelo 26 příslušníků západoněmecké armády. Budou studovat na různých amerických armádních školách.
Jugoslávský president Tito vydal na konec své oficiální návštěvy v Egyptě společné prohlášení s egyptským ministerským předsedou Nasírem. V prohlášení říkají, že se nepřipojí k žádnému bloku velmocí.
Brazilský president navštívil Washington.
Měl projev v senátě Spojených států.

Předpověď počasí na pondělí:
Většinou zataženo, v severních a horských oblastech déšť. Odpolední teploty místy až 7 stupňů. Slabý severozápadní vítr.

Pokračování na další stránce

Pokračování diktátu ke cvičení č. 98

Tady jsou jména několika československých měst; budeme vám je hláskovat:

Příbram - Pavel, Rudolf, Ivan, Bedřich, Rudolf, Adam, Marie: Příbram

Tachov - Tereza, Adam, Cyril, Helena, Oldřich, Václav: Tachov

Přimda - Pavel, Rudolf, Ivan, Marie, David, Adam: Přimda

Jindřichův Hradec - Jan, Ivan, Natan, David, Rudolf, Ivan, Cyril, Helena, Uršula, Václav, další slovo: Helena, Rudolf, Adam, David, Emil, Cyril: Jindřichův Hradec

Helcmanovce - Helena, Emil, Ludvík, Cyril, Marie, Adam, Natan, Oldřich, Václav, Cyril, Emil: Helcmanovce

Diktát ke cvičení č. 99

S.: Řekl byste mi, soudruhu rotný, co vám je?
R.: Mohl byste to vědět, soudruhu rotmistře. Jde na mě chřipka, jako na vás minulý měsíc.

S.: Taky byste pořád spal?
R.: To bych řekl. Nejradši bych šel domu.

S.: Na vašem místě bych šel k doktorovi, a pak bych zůstal několik dní doma.
R.: Kdybych mohl, udělal bych to. Ale víte, jak by se náš starý zlobil.

S.: Já být vámi, nestaral bych se o to, co by říkal major
R.: Kdyby to bylo tak jednoduché! Ale sám víte, že by to nestálo za to.

Pokračování na další stránce

Pokračování diktátu ke cvičení č. 99 cv. 99, 100

Praha, 7. listopadu. (ČTK) Československý ministr zahraničních věcí Václav David včera poslal generálnímu sekretáři Spojených národů nótu. V nótě oznámil, že by pražská vláda byla za jistých podmínek ochotna poslat prapor vojska do suezské oblasti.

Diktát ke cvičení č. 100

A.: Cos dělal za války v československé brigádě v Anglii?
B.: Já jsem byl radiotelegrafista.

A.: Kde a jak ses to naučil?
B.: Poslali mě do několika kursů. Bez dlouhého výcviku nikdo nemůže být radiotelegrafista.

A.: Co všechno ses učil?
B.: Moc věcí. Cvičili mě, abych mohl tajně pracovat na území, kde byli Němci. Měli jsme k tomu speciální radiostanice. Byly docela malé a musely mít velký výkon.

A.: Jak často jste měnili frekvenci?
B.: Každých deset minut. Taky jsme pořád měnili volací znaky.

A.: A co když taková stanice měla poruchu?
B.: Měl jsem dvě. Kromě toho jsem měl všechno, abych si mohl postavit rezervní stanici, kdyby žádná nefungovala.

A.: Jak ses dostal do Francie?
B.: Seskočil jsem padákem. Brzy po seskoku jsem už byl rádiem ve styku s velitelskou stanicí v Londýně. A měl jsem štěstí. Němci mě nechytili.

Diktát ke cvičení č. 101

c. 101, 102

Já vím, pane Ducháčku, že kdybyste byl měl čas, byl byste se učil. Kdybyste se byl učil, byl byste to uměl. Kdybyste byl chtěl, tak byste si čas našel. Ale kdyby to byl někdo před deseti léty poradil mně, tak bych mu taky nebyl věřil.
Kdybychom byli měli dost pohonných hmot, nebyli bychom museli přistát na nouzovém letišti a byli bychom letěli rovnou domů.
Ale,kdybych byl před letem počítal s tak silným protivětrem, byl bych hned věděl, že nám pohonné hmoty na let nestačí.
Nikdy bychom nebyli bývali věřili, že se v Československu dostanou komunisti k moci. Kdybych to byl býval sám předvídal, nebyl bych se tam vrátil po válce a nebyl bych musel po druhé utíkat.

Diktát ke cvičení č. 102

Zavolejte velitele tankové čety, aby nám poslal mechanika a vůz s náhradními součástkami.

Řekněte četaři Vodičkovi, že tady má důležitý dopis, a že má ke mně přijít.
Velitel čelního praporu poslal dvě čety na průzkum, aby se dověděl, jak vypadá situace vpředu.
Velitel každého střeleckého družstva říkal svým mužům: Dejte pozor, abyste neztratili spojení mezi sebou ani se mnou.
Nařídil jsem všem ženistům, aby byli ve skladišti před sedmou hodinou ráno.
Čtvrtá rota dostala rozkaz, aby se ihned vrátila k prapornímu velitelství.

Předpověď počasí na zítřek:
Ráno se místy vytvoří mlhy, které se jen ojediněle udrží celý den. Na ostatním území státu bude polojasno.
Noční teploty minus 3 až minus 10, denní kolem 5 stupňů.
Slabý severovýchodní vítr. Pozítří je možno očekávat přibývání oblačnosti a mírné sněžení. Na jižní Moravě a na Českomoravské vysočině čerstvý jihovýchodní vítr.

Diktát ke cvičení č. 103 cv. 103,104

Jednou jsem služebně letěl z Malacek na Slovensku do Milovic v Čechách. Když jsem byl nad Pardubicemi, začalo se mi něco nelíbit.
Motor nezněl jak by měl. Když jsem se blížil k Chlumci nad Cidlinou, věděl jsem, že musím dolů. Sedl jsem si na louku za Slibovnicemi. Slibovnice jsou malá vesnice mezi Novým Bydžovem a Chlumcem. Šel jsem k první budově, kterou jsem viděl. Měla troji dveře. V jedněch stál nějaký člověk. Ptal jsem se ho, kde je nejbližší telefon. Ukázal mi, kde je stanice VB. Šel jsem tam.
Příslušník VB mi řekl: "Protože je neděle odpoledne, bydžovská centrála nemá službu. Máme dvojí možnost. Můžeme volat Milovice buď přes Nymburk, nebo přes Mladou Boleslav".
Centrála v Nymburce nám řekla, že bych mohl spojení dostat asi za půl hodiny.
Mladoboleslavská ústředna mě s Milovicemi spojila hned.

Diktát a. ke cvičení č. 104

Roku 1936 byla řeka Sázava moc rozvodněna. Bylo to tak zlé, že byl nařízen stav pohotovosti pro všechny posádky v té oblasti. Dovolené byly omezeny jen na případy opravdu nutné. Velitelem záchranných prací byl ustanoven plukovník Sucharda.
Několik lidí přišlo o život v domech, které řeka smetla.
Mnoho jiných se utopilo. Sedm vesnic muselo být vyklizeno. U města Kácova byli zatčeni dva muži, kteří kradli v opuštěných vesnicích. Byli dlouho vyslýcháni. Později byli odsouzeni k pěti letům vězení.
Jen část zničeného majetku byla pojištěna. Lidem, kteří ztratili všechno, byla ihned dána pomoc. Byla jim taky nabídnuta výhodná půjčka, aby mohli začít znova.
Jedenáct vojáků od našeho pluku bylo poraněno, když zachraňovali lidi a jejich majetek. Můj kamarád Vávra byl jmenován v denním rozkaze. Byl povýšen ze svobodníka přímo na četaře, protože jeho zásluhou bylo 6 malých dětí zachráněno před jistou smrtí.

Oldřich Sýkora byl odveden v červnu 1945. Hned si zažádal do vojenské akademie a byl přijat přímo do druhého ročníku. Byl tam poslán v říjnu 1945. Byl zařazen k první četě druhé roty pěšího praporu vojenských akademiků.
Hned od prvního dne začal ostrý výcvik. Od 6. hod. ráno do 12 hod. v poledne byl cvičen v bojovém a polním výcviku venku ve všech funkcích, od úderníka až po velitele čety. Odpoledne byl učen v učebnách v teoretické přípravě. Každý večer byl tak unaven, že usínal nad jídlem. Výcvik byl zpestřován ostrou střelbou, letními i zimními tábory, poplachy a dvakrát týdně nočními cvičeními. Byly prováděny útoky za podpory ostatních zbraní s ostrým střelivem, bylo na ně stříleno z tanků, když byli skryti v zákopech, byli překračováni tanky atd. Zkrátka byl to tvrdý výcvik. V červenci 1946 byl podroben závěrečným zkouškám a v srpnu byl vyřazen z vojenské akademie a byl mu dán dekret, kterým byl jmenován poručíkem čs. armády.

Diktát ke cvičení č. 105

Naší odposlouchávací službou byla zachycena neznámá radiostanice. Bylo jasné, že stanice vysílá z našeho úseku. Zprávy byly vysílány na vysoké frekvenci a délka vlny byla měněna. Zatím co zpravodajská služba pracovala na dešifrování zachycených zpráv, stanice byla zaměřována goniometry.
Poslední vysílání bylo zachyceno ve 14.00. Zaměřením bylo zjištěno, že vysílací stanice je přesně 20 km jihovýchodně od našeho letiště. Ihned byla učiněna všechna bezpečnostní opatření a komunikace v tom prostoru byly střeženy.
Druhé vysílání bylo zachyceno v 18.00. Major Kopecký hlásil, že tentokrát byla stanice zaměřena 15km jihovýchodně od letiště. Věděli jsme, že jde o přenosnou stanici.
Asi za hodinu nám bylo hlášeno, že jeden nepřátelský agent byl zastřelen a jeden zajat, když naši vojáci obklíčili starou, opuštěnou stodolu. Nepřátelští agenti z té stodoly vysílali.

Diktát ke cvičení č. 106

cv. 106,107

V minulém roce dostalo mnoho uprchlíků neobyčejně zajímavý dopis. Byl to typický propagační dopis, ve kterém komunisté vyzývali uprchlíky k návratu do Československa. Podobná věc se objevila jako placený inzerát v denních novinách v L.A. a v New Yorku.
Dopis byl psán na anglickém psacím stroji, který neměl háčky a čárky. Byl posílán letecky z New Yorku, ale slyšel jsem, že stejné dopisy byly posílány uprchlíkum po celém světě.
Komunisté slibovali budoucím navrátilcům mnoho věcí. Prý dostanou zpátky svůj majetek, dostanou dobrá místa a vysoký plat. A skutečně, asi 750, t.j. asi půl procenta, mužů a žen se v malých skupinách vrátilo.
Byl jsem překvapen, když jsem se už za několik týdnů dověděl, jak se daří navrátilcům doma. Slíbená místa s vysokým platem byly jen uhelné doly v Ostravě nebo uranové doly v Jáchymově a jejich majetek byl dán do komunistických rukou. Samozřejmě nic nedostali zpátky a dnes litují, že se vrátili a rádi by znovu odešli na západ.

Diktát ke cvičení č. 107

A.: Tady podporučík Jelínek, redaktor Našeho vojska.
B.: Tady tisková služba ministerstva národní obrany, kapitán Truneček.
A.: Soudruhu kapitáne, oznamuje se nám z Olomouce, že se tam bude dělat nějaké větší cvičení. Budou se tam zvát vojenští redaktoři?
B.: Ne, soudruhu podporučíku. O tom cvičení se musí mlčet.
A.: Tak teda se nebudou vydávat žádné úřední zprávy?
B.: Čeká se, že se novinám dá krátká zpráva, ale až bude po všem.
A.: Proč se to cvičení tají, jestli se smím ptát?
B.: Protože se tam budou zkoušet nějaké nové zbraně.
A.: Budou se redakcím posílat aspoň nějaké fotografie?
B.: Ani s tím se nedá počítat. Dokonce se říká, že se tam vubec nebude smět fotografovat.

Diktát ke cvičení č. 108

cv. 108,109

A.: Dobrý den, pane Horáček. To je náhodička, že vás zase jednou vidím. Jak slouží zdravíčko?
B.: Děkuju, dobře. A co dělá Mařenka? Je to pravda, že tady máte tetičku z Hodkoviček?
A.: Ano, tetinka přijela včera. Chce si tady koupit nějaký domek a kousek políčka. Pak prý si bude držet kravičku a nějaké ty slepičky. Musí prý mít čerstvé mléko a vajíčka pro Jindříška. On Jindřich už je starý klacek, ale ona v něm pořád vidí malého hošíčka.
B.: To už tak se starými lidmi bývá. Jsou jako děti. A jak se vede Karlíkovi Malečkovi?
A.: Karlíčkovi se teď daří moc dobře. Je správcem té továrničky na hračky. Nedávno se mu narodila druhá holčička. Jeho staršímu synáčkovi jsem k třetím narozeninám koupila pokladničku, aby se naučil šetřit.
B.: Jakou jste mu koupila?
A.: Prasátko - co jiného? Ale teď už musím běžet. Mařenka mi vaří kafe. Tak s Pánbíčkem, a pozdravujte Pepíčka! Řekněte mu, ať k nám zítra přijde na večeři. Budeme mít mozeček a to on rád.

Diktát ke cvičení č. 109

Právě teď dělám dvouletý kurs technického kreslení. Když jsem začal, musel jsem si nejdřív opakovat základní věci z aritmetiky a geometrie.
Připadal jsem si jako mladý školák, když jsem dělal sčítání, odčítání, násobení, dělení a zlomky a když jsem opakoval, že plochu čtverce dostaneme, když násobíme jeho 2 strany. Pak jsem začal elipsy, paraboly, krychle a válce.
Řekl jsem si, že ten kurs musím lehce udělat, ale to jsem ještě neměl za sebou ani desetinu kursu. Studuju teď dvakrát tolik jako dřív a pořád nemám moc dobrý prospěch.
Teď dělám nákres osmiválcového motoru typu V. Má být o třetinu menší než normální osmiválec, ale zato má mít o pětinu větší výkon. Taky má normálně pracovat i při 30° mrazu. Výkon motoru bude 400 HP při 4 000 obrátkách. K tomu nákresu mám udělat dvojjazyčný popis.

Diktát ke cvičení č. 110 cv. 110,111

Zpráva minsterstva vnitra:
Velitel pohraničního praporu podplukovník Jindřich Nováček vyznamenal za statečnost vzorného vojína-pohraničníka, Miroslava Dokoupila. Jmenovaný pohraničník se střetl ve službě na státní hranici s dvěma nebezpečnými agenty cizí zpravodajské služby, kteří použili proti pohraniční hlídce zbraně. Ačkoliv byl při přestřelce zraněn, pokračoval vojín Dokoupil hrdinně v boji, až dva agenty přinutil ke vzdání. Za jeho odvážný výkon služby mu včera ministr vnitra, soudruh Nosek, odevzdal vyznamenání za statečnost.

Pětičlenná hlídka byla u lesa ve 12.05. Naše hlídka zjistila na letišti několik strážných, kteří hlídali dvou,- tří - a čtyřmotorové bombardéry.
Vrátil jsem se do práce po osmiměsíční zdravotní dovolené.
Celá čtyřčlenná osádka tanku dostala zvláštní šestidenní dovolenou.
Optické zaměřovače jsou šestinásobné.
Navrátil splnil plán na 100%.

Diktát ke cvičení č. 111

A.: Nazdar, Václave. Co děláš?
B.: Čekám na tramvaj. Na dvojku.
A.: Kam jedeš?
B.: Do Břevnova.
A.: Tak to nejezdi dvojkou. Sedni si na jedenáctku nebo dvaadvacítku.
B.: Neříkej mi takové věci, Pepíku. Dvaadvacítka tam nejede.
A.: Tady to máš. Podívej se. Pětka jede do Košíř, devítka do Ruzyně, jedenáctka přes Břevnov na Bílou horu, a vidíš, máš pravdu. Dvaadvacítka teď jezdí do Podbaby.
B.: Taky bych mohl jet šestkou, ale to bych musel přesedat.
A.: To bys musel. Prosím tě, nemáš cigaretu? Od rána jsem nekouřil.
B.: Člověče, nemám. Chtěl jsem si koupit desítku, ale neměli ještě otevřeno. Jeden číšník mi chtěl prodat stovku amerických cigaret, ale chtěl za ně moc peněz. A když člověk do měsíce vydělá jen něco málo přes tisícovku, nemuže si to dovolit.

Pokračování na další stránce

Pokračování diktátu ke cvičení č. 111 cv.111,112

A.: Prosím tě, co to sem jede? Je to osmička nebo sedmička? Já bez brejlí nevidím.
B.: Osmička to je.
A.: Tak nazdar, na shledanou.

Diktát ke cvičení č. 112

Ženisté kromě stavění a odstraňování překážek musí dobře znát zacházení s trhavinami. Každé použití trhavin potřebuje přípravu. Trhavin s rychlostí hoření do 4.000 m za vteřinu se používá k minování a k ničení staveb, protože trhají do šířky. Trhavin s vyšší rychlostí hoření se užívá jen k vojenským účelům.
Zničení starého kamenného mostu není jednoduchá věc. Je třeba přesného propočítání, aby se neplýtvalo trhavinami. Železné konstrukce jsou jednodušší. Je třeba mnohem méně trhavin s vysokým hořením. Jako počinové nálože se používá suché střelné bavlny. Počinových náloží se také používá k oživování dlouhých vedení k náložím. Tyto trhaviny s rychlostí hoření 5 000 - 8 000 m za vteřinu jsou vhodné k sabotážím a k poškozování továrních zařízení.

2

Diktát a. ke cvičení č. 113 cv.113a,113b

Lidé skoro ve všech zemích stále vzpomínají na staré zlaté časy. I v Československu na ně kdekdo rád vzpomene. Tenkrát to bylo docela jiné. Neměli jsme železnou oponu. Cestovní kanceláře měly prospekty a plakáty z celého světa. Taková kancelář vám nejdřív udělala plán cesty. Pak vám napsala lístky nebo letenky a nakoupila vám cizí peníze. Člověk se nemusel starat o nic jiného než o svou zábavu. Každý mohl dostat pas. Na úřadech na nikoho nekřičeli. Nikdo se ani nezeptal, proč jedete ven a co tam budete dělat. Člověk vzal telefon, zavolal taxíka, zabalil si pár košil, zamkl byt a klidně jel. Nemusel o své cestě nic tajit. Doufáme, že se to zase brzy změní a na světě bude líp.
A teď jedna zpráva:
Emil Zátopek je vážně nemocen. Má prý krční rakovinu. Dověděli jsme se, že je to jen výmluva, protože ho nechtějí poslat na Olympijské hry. Zátopek nedávno ostře kritizoval režim a sport v ČSSR. Jeho kritiku uveřejnilo několik zahraničních novin.

Diktát b. ke cvičení č. 113

Já jsem nenáviděl našeho osvětového důstojníka od té doby, co nám řekl, že se všichni musíme politicky vzdělávat. A poněvadž to bylo (podle něho) dobrovolné, dal nás všechny nekomunisty zapsat do večerních kursů marxistické výchovy.
Ze začátku jsem tam několikrát nešel, ale pak jsem musel. Oni totiž zapisovali jména přítomných. Nakonec jsme z toho dělali písemné zkoušky, ale nikdo je stejně neudělal. Jeden to opisoval od druhého a já to ovšem opsal taky. Hned druhý den si nás zavolal osvětový naší brigády. Ten volal vojáky jen ve zvláštních případech. Měl k nám velmi krátkou řeč. Řekl: "Letos o dovolenou nemusíte žádat, a i když o ni zažádáte, nedostanete stejně nic, a teď koukejte zmizet".
Zpráva tisku:
Československé ministerstvo zahraničního obchodu a zástupci Pákistánu uzavřeli v Praze obchodní smlouvu. Podle dohody ČSSR bude dodávat do Pákistánu elektrické stroje, železo, ocel a papír, bude kupovat vlnu, bavlnu, čaj, kuži a pod. Po podepsání smlouvy byla pákistanská delegace přijata presidentem republiky.

Diktát ke cvičení č. 114

cv. 114, 115

Nepřítel ustupuje směrem ke Kácovu. Do večera ustoupí asi až k čáře Český Šternberk - Pelíškův Most- Kácov. Zjišťujeme, že se nepřítel chce zakopat na druhém břehu řeky. Naše průzkumné letouny zjistily, že se některé nepřátelské jednotky zakopávají na západ od Kácova. Zítra ráno vyměníme zajatce. Začnem je vyměňovat v 8 ráno.
Nepřítel mučil mnoho zajatců. Máme zprávy, že umučil jistý počet našich vojáků. Bili je tak dlouho, až je ubili. Budeme každého vojáka, který se vrátí, vyslýchat. Vyslechneme je v tom pořadí, jak se budou vracet. Ambulance budou odvážet nemocné vojáky do polní nemocnice. Každý vůz při jedné cestě odveze tři.

Praha, 8. listopadu. - Úředně se oznamuje: President republiky navštívil dnes uranové doly u Příbrami. Osobně gratuloval osazenstvu dolů k velkému úspěchu. V jednom měsíci prokopali šachtu, dlouhou 1021.3 m (a tři desetiny metru). To je nový světový rekord.

Diktát ke cvičení č. 115

Láďa Hubr, který byl za války v československé brigádě v Anglii, vypravoval o své cestě z Francie do Anglie. Jel tam velkou oklikou.

"Vypluli jsme z jednoho malého francouzského přístavu. Byl částečně zaminovaný, a tak jsme byli rádi, když jsme byli venku. Na lodi byli s námi Poláci a Srbové, ale ani jedna Polka nebo Srbka. Nejdřív jsme jeli do Maroka. Chtěl jsem se v Casablance podívat na Marokánky, ale nepustili nás z lodi. Pak jsme jeli Gibraltarským průlivem do Alžíru. Španělky jsem viděl jenom dalekohledem. Alžířanky se mi nelíbily. Turkyně se mi líbí o moc víc. Taky Italky nejsou špatné, ale Italové jsou žárliví. Jeden můj známý si vzal Číňanku, a moc si ji chválí. Jednou bych se rád podíval do Indie. Znám dobře Angličany, Skoty a Iry, Američany a Kanaďany taky, ale nikdy jsem nebyl v Jižní Americe".

Diktát ke cvičení č. 116 cv. 116, 117

Ferda Kocourek přidal do kroku. Pomalu se začalo rozednívat a konec jeho cesty nikde v dohledu. Les teď prořídl a Ferda předpokládal, že co nejdřív musí vyjít z lesa ven. A taky ano.
Sešel s malého kopce a před ním se rozkládala rozlehlá planina, porostlá keři a stromky. Ferda podlézal pod větvemi stromků, prodíral se křovím, odřel si ruku, když se snažil nadzdvihnout těžkou větev, která mu byla v cestě a několikrát upadl.
K tomu všemu se teď ještě rozpršelo. Ferda byl přesvědčen, že se z toho musí rozstonat, jestli to vůbec přežije.
Zřejmě se přepočítal, když se na silvestrovské zábavě vsadil, že si ušetří čas a zkrátí cestu, když půjde domu přes les.
Zpráva tisku:
Rušiče jsou v ČSSR střeženy ozbrojenými hlídkami a i technický personál je pod přísnou kontrolou.
V paláci "Kotva" v Revoluční třídě v Praze byl umístěn již osmý rušič, který znemožňuje poslech rozhlasových stanic ze Západu.

Diktát ke cvičení č. 117

Nedávno jsem viděl film o výcviku ve střelbě. Před biografem stál velitelův vůz. Věděl jsem, že musí spěchat a chtěl jsem si před začátkem filmu zatelefonovat. Bohužel nemohl jsem najít ženino číslo do kanceláře, a proto jsem šel hned dovnitř.
Ukazovali v tom filmu výcvik ve střelbě z pušky, kulometu a samopalu a hod granátem. Instruktorův úkol je naučit vojáka, jak zbraň správně držet, nabíjet, mířit a používat jí v boji. Taky jsem viděl střelce v poloze stoje, leže, kleče a sedě.
Byl jsem překvapen, když jsem viděl speciální výcvik pro obsluhu těžkých kulometů. Z bratrova vyprávění vím, že v minulé válce to dělali jen dva muži.
Sestřin syn byl kulometník a jeho kamarád byl nabíječ a pomocník. Dnes je to jiné. Nabíječův úkol je mnohem důležitější. Nestará se o pásy střeliva a truhlíky. To je dnes úkol pomocníkův.
Taky nám ke konci ukázali šerm bodákem. Při zteči a v boji muže proti muži, je bodák, který je nasazený na pušce, moc užitečná zbraň.

Diktát a. ke cvičení č. 118 cv.118a,118b.

Jarda Lhotský šel na vánoce 1939 koupit štědrovečerní rybu. Přemýšlel o situaci a divil se, že je ještě doma a že mu Gestapo dává pokoj. V tom k němu přišla Anička Hrdinová a říká:
"Gestapo bylo u starosty a měla jsem dojem, že tě hledají. Ztrať se".
Jarda nemeškal a zastavil Šmejkalovo auto, které ho vzalo na nádraží. Vrátil se skoro za 6 roků jako rotmistr zahraniční armády. První slova uvítání byla: "A kde máš tu rybu?" A Jarda říká s klidem Angličana: "Myslel jsme si, že už nebude dobrá, tak jsem ji před chvílí hodil do řeky".
A otec na to: "Já to vždycky věděl, že tě ani šibenice nanapraví. Dali ti ji u soudu, ale na štěstí jsi tam nebyl. A večeři tehdy zachránilo jen maminčino kuchařské umění. Teď ale pojď, - říkali jsme si, že že se už musíš vrátit a buchty jsou na stole".

Diktát b. ke cvičení č. 118

No. 1:
Zahraniční novináři analyzují Titovu řeč o posmrtném Stalinově vlivu na sovětskou politiku. Stalin je mrtev, ale nejbližší Stalinův člověk, Molotov, má důležité místo v Bulganinově vládě. Molotovova pozice je silnější než kdy byla od Stalinovy smrti.

No. 2:
Z Prahy přes Kanadu přichází autentická zpráva o porcelánu, který je teď v majetku rodiny Zápotockých. Presidentova žena, pí Zápotocká, ukazovala starý míšeňský porcelán jedné přítelkyni a vysvětlovala jí: "Ten porcelán je vlastně Martin; zůstal tady po Martě a Klementovi Gottwaldových. Ale Gottwaldka takovým věcem nerozuměla. My si to do hrobu nevezmeme. Po nás to dostane národ, když jsme poslední presidenti... Paní Zápotocká mluvila o sobě a o svém muži jako o "posledních presidentech" a asi věděla co říká. Je pravda, že její muž mohl být posledním presidentem ČSR. Ve většině satelitních státu už byla funkce presidenta zrušena.

Láďa Horák sloužil za války u téže jednotky jako jeho přítel Jan, a oba byli raněni téhož dne. Za spojenecké ofenzívy náš armádní sbor prorazil nepřátelskou frontu. Měl pak co nejrychleji navázat styk se spojeneckými výsadkovými jednotkami, které byly shozeny ve třech prostorech. Náš postup byl hodně zpomalen, protože nepřítel vyhodil do povětří mosty přes řeku. Pro další postup bylo nutno vybudovat předmostí na druhé straně řeky a nedat nepříteli čas k reorganizaci.
Úkolem ženistů bylo postavit pontonový most. Museli ho dokončit ještě téže noci, aby tanky a obrněná vozidla mohly být na druhé straně řeky co nejdřív. Ale při stavbě mostu byli ostřelováni nepřátelskými kulomety. Láďa, Jan a ještě jeden četař, byli raněni. Téhož dne pro ně skončila válka. Vojenskou službu dodělali v nemocnici.
Zpráva tisku:
Nový stíhací letoun čs. konstrukce byl dán do výroby. Jeho rychlost je prý "okolo rychlosti zvuku". Je vybaven radarem. Do letounu je možno zamontovat různé druhy zbraní.

Diktát ke cvičení č. 120

Pražská továrna na letadla "Avia" začne sériovou výrobou dopravních letadel sovětského typu Iljušin-14. Také automobilový průmysl plánuje sériovou výrobu sportovních otevřených aut. Brněnská továrna "Karosa", pod vedením konstruktéra Kubínského, vyrobila prototyp, podle kterého se mají vyrábět další supersportovní automobily. Zatím je vybaven motorem Alfa Romeo, ale později bude mít vzduchem chlazený osmiválec Tatra, který má obsah 2.500 ccm.
Dovídáme se zajímavou zprávu o pokroku čs. průmyslu. Přišly podrobnosti o budoucím čs. atomovém reaktoru. V ústavu jaderné fyziky v Praze bude vystaven první pokusný atomový reaktor. Celé zařízení prý dodá Sovětský svaz. Tepelný výkon tohoto reaktoru bude 2000 KW. Bude mít rozměry 5,5 x 8,5 x 12 m. O tom, jak vypadá takový ruský reaktor uvnitř a jak se v něm štěpí uran, si povíme jindy.

Diktát ke cvičení č. 121 cv. 121, 122

Ředitelství veřejné bezpečnosti v Praze vysílalo tuto zprávu:
Dnes o 5. hodině ráno zpozorovala stráž VB v Praze na Zlíchově dva muže. Poznávajíc v jednom hledaného Svatopluka Květa (alias Standu Kulíka), vyzvala ho, aby ukázal své dokumenty. Květ, nedbaje výzvy, skočil do připraveného auta a velkou rychlostí odjížděl. Stráž, bojíc se, že by zasáhla ranní chodce, nemohla užít služební pistole.
Květ, projíždějе křižovatkou pod Barrandovem, těžce poranil 35 letou Alenu Barákovou, která, vystupujíc z tramvaje, si nevšimla rychle se blížícího vozu. Při dopravě do nemocnice zraněná žena zemřela.

Do Prahy přijeli zástupci dvaceti evropských států k poradám o jízdních řádech mezinárodních nákladních vlaků. Pozdravný projev měl čs. ministr dopravy. Delegátům, sjíždějícím se do ČSSR, byly rezervovány pokoje v hotelu Alkron.

Diktát ke cvičení č. 122

Pamatuju se na to jako dnes. Bylo to v červnu. Ustupující jednotky, vysilující pochody bez jídla, pracující obyvatelstvo, útočící nepřátelské předzvědné jednotky, hořící domy, řítící se mosty, sténající ranění a umírající všude kolem. Děti prosící o chleba nebo vodu, zápach rozkládající se krve, řady vozů nemohoucích projet ucpanými silnicemi. Třeskot bomb, praskot lámajících se mostu a křik o pomoc tonoucích. To byl konec. Země kapitulující před nepřítelem. Nemohoucnost velících důstojníků a netečnost dezertujících vojáků prodávajících zbraně za víno. To vše je odstrašujícím příkladem jako Neronův hořící Řím.

P.S.
Dr. Neumann, ministr spojů a představitel t.zv. "socialistické strany", chtěl vykonat cestu do Sovětského svazu. Nebyla povolena ani sovětskými ani československými orgány.

Diktát a. ke cvičení č. 123

cv. 123 a, b.

A jejej! Našel jsem na zemi něčí zápisník. No, to si přečtu. Hm! Poslední zápis je datován pátek, 2. května. A hele, to je dnes. Kdo tam co píše o dnešku? No ne! Ježíšmarja, lidičky, poslouchejte tohleto:
"Fuj, to je život! Máme teď každý den nějaký diktát a někdy i dva. Hrom do toho, to jsou hrozné poměry. Dnes odpoledne máme mít cvičení na přechodníky a citoslovce. Jo, pane, kdyby nám tak dali nějakou exkursi na střelnici nebo na letiště, to by se to dělalo. Ale citoslovce? Krista Pána, já umím v cizím jazyku nanejvýš klít a nadávat, ale sakra, jak mám vyjádřit radost, překvapení, spokojenost a ostatní pocity? No, dal jsem se na vojnu, a tak musím bojovat".
Zpráva tisku:
Podle plánu bude program sovětské televize od roku 1960 vysílán v Praze. V Moskvě byla uzavřena dohoda mezi ČSSR a SSSR o položení kabelu k přenosu programů.

Diktát b. ke cvičení č. 123

Tak jak to bylo s tím ruským atomovým reaktorem v Praze, pane Karhánku? No nebojte se. Už jsme tady všichni, tak tedy můžete začít. Nate, vemte si cigaretu a už mluvte.
Srdce reaktoru, kde probíhá štěpení uranu, tvoří 123 tyčí kovového uranu, vzdálených od sebe 7,5 mm a nasazených do hliníkových trubek o průměru 10 mm a dlouhých 50 cm. Á, tak to je? Tak vida, jak vám to jde. Hm, to se to dobře poslouchá. A, jak to vypadá dál? Hrom do toho, to je zajímavé.
Ten reaktor používá jako "paliva" uranu, který je obohacen štěpitelným uranem 235 na 10 procent. V těch tyčích je 4,5 kg čistého štěpitelného uranu. Srdce reaktoru je uzavřeno v hliníkové nádobě o průměru 66 cm. Československá vláda chce do roku 1960 uvést do provozu první velkou atomovou elektrárnu v ČSSR. K tomu prý potřebujeme zkušenosti a rady, které nám dají sovětští vědci a technikové v Ústavu jaderné fyziky.

Diktát ke cvičení č. 124 cv. 124, 125

Tady je několik krátkých zpráv ČTK:
Vláda SSSR poslala vládě ČSSR gratulaci k výročí znárodnění čs. prumyslu.
ÚRO svolává na 12. až 15. t.m. do Prahy výroční sjezd.
KSČ vyslala soudruha dra Miroslava Tuhého jako delegáta ústředního sekretariátu na sjezd ROH.
Nový automobil Škoda bude mít motor o síle 130 k.s.
MNO úředně oznamuje, že se až na další zastavují všechny dovolené občanských zaměstanců vojenské správy.

A.: Jaká je u vás situace, soudruhu kapitáne?
B.: Ženisté pod velením npor. Skály stavějí druhý pontonový most.
A.: Začaly se už naše tanky přesunovat na druhou stranu?
B.: Ano, soudruhu majore. Útok na nepřátelské opěrné body začne podle plánu v 5.30.
A.: Jaké máte zprávy o pohybech nepřítele?
B.: Zdá se, že nepřítel neočekává útok tanků. Má málo protitankových zbraní a jeho obrana bude asi slabá.

Diktát ke cvičení č. 125

První rota druhého praporu je nastoupena k přečtení denního rozkazu. Rota je v trojřadu. Rotný Hrubina předá velícímu důstojníkovi hlášení. Stojí na pravém křídle 5 kroků před jednotkou. Přichází npor. Vrzala. Rotný Hrubina velí: "První roto, pozor! První roto, vpravo hleď!" Rotný Hrubina sám dělá vpravo v bok a čeká, až nadporučík stojí proti němu na 3 kroky. Rotný Hrubina zdraví a nadporučík taky zdraví. Oba stojí v pozoru. Rotný hlásí: "Soudruhu nadporučíku, hlásím, první rota nastoupena k rozkazu. Stav 109, 12 na práci v kuchyni, 4 na ošetřovně, 2 nemocní na světnici". Rotný zase zdraví, nadporučík taky zdraví a říká: "Velte pohov!" Rotný udělá vlevo v bok a velí: "Pohov!" Potom se zařadí na pravém křídle jednotky. Nadporučík jde před jednotku a velí: "První roto, na můj povel, pozor!" a začíná číst. Stanoviště velitele 25. července. Denní rozkaz čís. atd. a tím končí pracovní den čs. vojáka.

Diktát ke cvičení č. 126 cv. 126, 127

Velitel roty, jejíž úkolem bylo chránit náš pravý bok, poslal dnes v noci do nepřátelských pozic průzkumnou hlídku, z níž se mu nikdo nevrátil.
A zrovna to bylo družstvo, jemuž velel četař Chrastina, jenž byl nedávno vyznamenán za statečnost.
Velitel nechtěl zbytečně ztrácet zkušené vojáky, jichž by mohl použít v případě nepřátelského útoku, a proto požádal o posilu.
Posilu jsme dostali téměř okamžitě. Byl to celý prapor, jemuž velel kapitán Kohout. Za dvě hodiny zahájíme na celé frontě útok. Musíme navázat styk s našimi výsadkovými jednotkami, jimž se podařilo přistání za nepřátelskými liniemi beze ztrát.
Zprávy tisku:
Československá vláda oznámila zkrácení 48 hodinového pracovního týdne o 2 hodiny. ČSR měla 42 resp. 44 hodinový pracovní týden již před druhou světovou válkou. (Poznámka redakce)

Diktát ke cvičení č. 127

Kdesi jsem slyšel nebo četl, že to vubec není lehké dělat výslechy zajatců do půlnoci. Už jsem na tom světě leccos viděl, ale člověk se pořád musí učit.

Někdy člověk vyslýchá raněného, a to byste se divili, jak se takový zajatec rozpovídá jako doma. Za chvíli z něho můžete dostat nejen další detaily o rozmístění nepřátelských jednotek, ale i jejich přibližné početní stavy a poslední přesuny.
Leckomu by to už stačilo, ale já si musím být vždycky jistý na sto procent. Ať je to nevím kdo, nebo ať si říká kdochce cochce, já takovému zajatci nedám pokoj, dokud mám naději na další zprávy.

Kdosi se mě ptal, jestli si ti zajatci nepotřebují odpočinout po výsleších. Sotva kdo by věřil, že takový voják je čerstvý jako ryba, protože je rád, že pro něj válka skončila.
Potom zajatci sedí v táboře a čekají na návrat domů. Mají všelijaké myšlenky a nápady, a málokdo si dovede představit, jak to v takovém táboře vypadá.

Diktát a. ke cvičení č. 128 cv. 128 a. b.

A.: Nazdar, Edo, jak se pořád máš? Je tě teď málo vidět.
B.: Ale člověče, není to dobré. Pořád mě teď pobolívá žaludek a vůbec to všechno za nic nestojí.
A.: A od kdy to máš? Já si pamatuju, žes míval žaludek jako tur. Jídávals slaninu jen tak - bez chleba.
B.: No jo, bývávalo. Ale to udělala ta válka. To víš, stálé nervové napětí, jídlo - když bylo - jsme jídávali rychle bez vaření. Gestapo stále v patách a vařívali jsme jen málokdy. Zkrátka, jídávali jsme nepořádně a teď se to ukazuje.
A.: A k "Jelenovi" teď nechodíš?
B.: Ale chodíval jsem tam až do nedávna. Teď ale s tou dietou, co tam?
A.: Máš pravdu. Všecko se mění. Vzpomínáš si, jak jsme si tam jako děti hrávali na zloděje a na četníky pozdě do noci a potom doma dostávali vařečkou?
B.: To bývávaly zlaté časy, které se nikdy nevrátí. No, půjdu radši domů. Buď zdráv, Karle, a přijď si někdy popovídat!
A.: Nazdar, Edo - to víš, že přijdu.

Diktát b. ke cvičení č. 128

Náš tatínek říkával, že nikdy není tak zle, aby nemohlo být hůř; dnes už to neříká.
Ptával jsem se ženy, kam dává peníze. Teď už se neptám.
Vídával jsem svého bývalého velitele v kavárně u Karla IV., ale teď už jsem ho tam asi rok neviděl.
Jestli se nemýlím, mívali jste tady obraz. Visíval nad pohovkou. Proč ho tam už nemáte? Kde visí teď?
Tenhle vůz kdysi jezdíval stovkou a dělával 100 kilometru na 12 litrů; dnes jezdí nejvýš šedesátkou a dělá 100 km na 16 litrů.
Od 20. září do 20. října měla čs. armáda velké cvičení podél bavorských hranic. Armáda v manévrové oblasti zabavila většinu civilních i nákladních aut. Za cvičení se střílelo na ostro. Podle dosud nepotvrzených zpráv si střelba na ostro vyžádala několik obětí.

Diktát ke cvičení č. 129 cv. 129,130

Svobodník Vocelka vypravuje:
Víš, Ferdo,von toho každej vo tej invazi napovídá, ale já tam byl a vím nejlíp, jak to tam vypadalo. Jel jsem tam hned prvním konvojem. Když nás nalodili, tak si každej myslel, že to bude vejlet. Já vím, že ani náš starej si nemyslel, že to bude tak zlý. Když jsme vyrazili na širý moře, hned jsem viděl, že měli pravdu, když nám řekli, že se nemusíme bát ponorek. Kolem nás to byl samej torpedoborec, taky křižníky a celý stovky invazních člunů. A tím by neproklouzla ani myš, natož ponorka.
Byla eště tma a podle mýho vodhadu jsme byli asi tak v prostředku kanálu, když to začlo. Bitevní lodě a vůbec všecko, co mělo děla, začlo vostřelovat pobřeží. Byl to pěknej cirkus, ale to nám tak nevadilo jako ty vlny.
Jednomu vojákovi začlo bejt špatně vod žaludku a nás vostatní to nakazilo.
Pak se začlo rozednívat a my byli už skoro u pobřeží. Měli jsme to holt dobře načasovaný. Ale nepřítel taky nezahálel. Jak jsme se dostali do jeho dostřelu, tak do nás pražil vším, co tam měl. Ňákej ten člun to vodnes, taky jich dost najelo na miny, ale z mýho člunu jsme se dostali na břeh všecky. Nikdo nebyl ani škrábnutej. Naše předmostí jsme nejen udrželi, ale v poledne jsme byli už dost hluboko ve vnitrozemí. Pak nám rozdávali voběd, ale na ten jsem se ani nepodíval. Rozhodně bych nemoh bejt dobrej námořník.

Diktát ke cvičení č. 130

Skupina francouzských poslanců a senátorů odjela nedávno do ČSSR. Členové delegace patří do výboru pro průmyslový rozvoj v Paříži. Delegace navštíví průmyslové závody v Plzni a odjede potom do Brna k prohlídce výstavy nejnovějších čs. strojů.
Sport: 36letý Jaroslav Drobný porazil v Linci v Rakousku československého hráče Parmu 6:3 - 6:1.
Košíková: Amatérští mistři USA budou koncem tohoto měsíce hrát v Československu.
Kopaná: Pražské fotbalové mužstvo Dynamo Praha zvítězilo v Jižní Africe v Durbanu nad mužstvem Natalie 3:1
Lehká atletika: ČSSR - Maďarsko v Budapešti. Po prvním dnu utkání vedou muži ČSSR 54:52 a ženy 28:27.
V Liberci byla otevřena propagační výstava amerických "špionážních balónů", které byly sestřeleny stíhači nad čs. územím. Bremerhaven: Minulý pátek odplula odtud loď Langfitt do USA s 1200 uprchlíky. Je mezi nimi několik československých rodin.

Diktát ke cvičení č. 131 cv. 131

A.: Halő! Zde národní podnik Adam, obchod s pánským zbožím. Kdo tam?
B.: Prosím vás, je u vás ještě nějaký Otakar Homolka? Je to takový pomenší člověk, má ploché nohy, a ...

A.: Tady národní správce Homolka. Kdo je tam?
B.: Vždyť jsem to věděl. Tady rotmistr Salač. Tě Bůh, Oto.

A.: Čest práci, ty darebáku. Co chceš?
B.: Ale jdu do penze a dostal jsem poukazy na textilie. Po prvé od svých devatenácti let zase budu nosit civil.

A.: A co budeš potřebovat?
B.: Všechno. Celou garderobu. Košile, spodky, ponožky, boty, galoše, dva obleky, svrchník, klobouk, deštník, rukavice, kravaty.

A.: Tak přijď, obléknem tě. Ale jestli máš ještě nějaké slušné boty, tak je radši vem do správkárny a dej si je podrazit. Nic dobrého tu nemáme.
B.: Tak děkuju. Za chvilku tam budu.

V Gottwaldově byla v listopadu 1956 otevřena výstava návrhů na pomník Klementa Gottwalda. Klement Gottwald se stal presidentem ČSR po abdikaci dr. Edvarda Beneše. Zemřel po návratu z pohřbu Josefa Stalina, údajně na zápal plic. 23. listopadu 1956 by se byl dožil 60 let.

Diktát ke cvičení č. 132 cv. 132,133

Jsou dva druhy elektráren. Elektrárny jsou vodní a tepelné. Vodní jsou poháněny vodními turbinami, tepelné parními. Vodní jsou obyčejně pod vodními přehradami a jsou méně výkonné než tepelné. Tepelné také bývají u řek, protože mají velkou spotřebu vody. Dále musí mít stálé zásobování palivem, ať už je to uhlí, nafta nebo plyn. Spotřeba paliva je obrovská. Tepelná elektrárna má kotelnu, strojírnu a transformační stanicí, která je markantním poznávacím znakem. Proud vyrábějí dynama, která jsou hnána turbinami. Dynama jsou drahá a jejich výroba je zdlouhavá. Každá elektrárna má aspoň třetinu celkového počtu dynam v rezervě pro případ poruchy, čištění atd. Proud, transformovaný na vysoké napětí, je pak polním vedením veden do transformátorů spotřebitelů. Tam se zase transformuje na spotřební voltáž, jak ji užíváme doma.

Diktát ke cvičení č. 133

Cestou z kanceláře se Ferda zastavil v Labuti. Jeho šéf mu dnes řekl, že dostane od příštího měsíce přidáno.
Ferda se proto rozhodl, že se podívá na nějaké kusy nábytku. Manželka mu pořád jedovatě říkala, že jejich bytové zařízení má cenu jen jako starožitnost. Dnes ráno nadhodila, že sice nechce žádné perské koberce do jídelny, ale že imitace linolea se jí tam taky nelíbí. Prodavač dole mu řekl, že oddělení nábytku je ve třetím poschodí.
Ferdovi se nechtělo čekat na výtah a tak šel pěšky. V prvním poschodí byly dámské klobouky a šaty. O to Ferda zájem neměl. Ale ve druhém poschodí hned u schodů bylo železářské oddělení.
Ferdovi zazářily oči. Ty svěráky, pily, celé soupravy klíčů, šroubováky, ale hlavně ta elektrická vrtačka. Ferda měl v garáži malou dílnu a už dlouho toužil po vrtačce.
Ferda je muž činu. Do třetího poschodí už nešel. Co by tam dělal? Tam prodávají jenom bytové zařízení Ale cestou domů se zastavil v lékárně pro aspirin. Ví, že ho z ženiných řečí bude bolet hlava.

Diktát ke cvičení č. 134 cv. 134

Recorded in general colloquial

Teď budete dělat zápis z výslechu nepřátelského vojáka.

A.: Jak jste se dostal k místu, kde jsme vás zajali?
B.: Šel jsem s proudem civilistů, kteří evakuovali město.

A.: Kde jste měl výbušiny a zbraně?
B.: Ve vozících, schované mezi osobním majetkem civilního obyvatelstva.

A.: Měl jste nějaký speciální výcvik v provádění záškodnických akcí?
B.: Ano. Výcvikové středisko bylo v zámku Jemniště u Benešova.

A.: Jaké rozkazy jste měl, pokud šlo o váš první úkol?
B.: Měl jsem zatarasit železniční tunel mezi Ledečkem a Ratajemi.

A.: Víte snad, jaké rozkazy měly jiné záškodnické skupiny?
B.: Vím jen o jedné. Měla jít k Domašínu a zničit podzemní skladiště leteckého benzínu, aby se vám nedostalo do rukou.

A.: Kdo velel té skupině?
B.: Četař Hanuš. Ale nemyslím, že se o to pokusí. Všichni dobře vědí, že při té akci by přišli do jednoho o život.

Podle zprávy sovětské kanceléře TASS byla v Moskvě otevřena výstava lékařských nástrojů, zařízení a léčiv čs. výroby.

Diktát ke cvičení č. 135 cv. 135, 136

První rota se skrytým pochodem dostala k okraji lesa. Kpt. Hlávka leží se svými podřízenými veliteli na okraji a dalekohledem pozoruje terén. Každý důstojník má speciálku a zakresluje si situaci. To,co vidí před sebou, je cílem jejich úsilí. Asi 100 m před nimi, souběžně s okrajem lesa, teče řeka nejméně 70 m široká. Po jejím vzdálenějším břehu, 20 - 40 m od řeky, vede silnice široká asi 25 m. Na svahu asi 30 m od silnice jsou 3 cihlové a betonové pevnůstky se střílnami pro bočnou kulometnou palbu. Pevnůstky jsou od sebe vzdáleny asi 60 m a svou palbou mohou ovládat celé okolí i s mostem, který je asi 300 m vpravo. Po krátké rozpravě Kpt. Hlávka učinil rozhodnutí a vysvětluje svůj plán ve formě rozkazu. Jako velitel na sebe svým rozhodnutím vzal velkou zodpovědnost.

Diktát ke cvičení č. 136

Mezi Spojenými státy a Ruskem se odehrával kritický boj o převahu v "mezikontinentálních řízených střelách", které měly být konečnou zbraní, dojde-li k třetí světové válce. Podle zpráv v odborném tisku, Spojené státy stály na prahu uskutečnění této řízené balistické střely. Šlo o třístupňovou raketu "Atlas" s akčním rádiem 5000 mil a vodíkovou bombou v nose střely. Atlas je řízen elektronicky od okamžiku odpálení až do doby, kdy opustí zemskou atmosféru. Po návratu do atmosféry letí k cíli balistickou křivkou jako střela z kterékoliv běžné zbraně. Dosáhne maximální výšky 1000 mil nad zemí a rychlosti přes 10 000 mil za hodinu. Je taky vypočítáno, že zasáhne cíl vzdálený 5 000 mil s přesností 5 mil od středu. Při použití vodíkové bomby to znamená kompletní zničení plochy 450 mil^2 a zhoubnou radioaktivitu do okruhu 175 mil.
Abychom plně pochopili dosah této zbraně pro eventuální budoucí válku, musíme si uvědomit, že tato řízená střela odpálená z kterékoliv základny ve Spojených státech by dopadla za 40 min. na určený cíl v Rusku. Nehledě k tomu, je to zbraň, proti které po odpálení neexistuje žádná obrana. Při hromadné výrobě střela přijde na 1 000 000 dolarů, zatím co B-52 stojí osmkrát tolik.

Diktát ke cvičení č. 137 cv. 137

Tady stanice Cyril - Volám Bedřicha a Adama. Dejte mi všechny informace o Václavu Chmelíčkovi, o jeho ženě, a o jejich rodinných poměrech. Hned jak to budete mít, volejte.
Tady Adam - Volám Cyrila. Hlásím zjištěné podrobnosti o Václavu a Jarmile Chmelíčkových. Sňatek uzavřen 17. října 1934 v Poděbradech, rozvod a rozluka u soudu v Pardubicích. Manželství bylo rozvedeno z manželčiny viny. Manžel nemusí platit žádné alimenty ani soudní útraty. Dále bylo zjištěno, že Chmelíčková byla moc žárlivá a dělala svému muži často nepříjemnosti a výtržnosti. Poslední ostuda, kterou udělala svému muži, byla také důvodem rozvodu. Nadávala svému muži v městském parku před lidmi, že je darebák, který se kouká za každou kolemjdoucí holkou. Pak mu dala facku a ránu pěstí do oka.
Chmelíček šel k advokátovi a ten podal žalobu. Přihlásil se jeden svědek, nějaký Zbyněk Roušar, který to vše viděl. MUDr. Oldřich Mach vystavil lékařské vysvědčení a potvrdil, že Chmelíček měl pod levým okem podlitinu.
Konec hlášení.
Tady Bedřich - Volám Cyrila - Tady Cyril - připraven, - poslouchám.
Chmelíčková se pokusila přesvědčit soud, že rozvod má být z viny obou stran. Soud nemohl proti Chmelíčkovi nic najít a její žádost zamítl. Před týdnem byla Chmelíčková zadržena orgány VB pro výtržnost v obchodním domě "Bílá labuť", kde deštníkem ohrožovala prodavačku, která prý ji nechala dlouho čekat.
Konec hlášení - přepínám, vypínám.

Diktát a. ke cvičení č. 138 cv. 138

Uslyšíte rozhlasový komentář našeho vojenského analytika, redaktora Sutnara.
Když se díváme na situaci, jak se nám ukazuje dnes, můžeme považovat jedno za jisté: Nepříteli nezbývá než kapitulovat. Můžeme také říci, že nepřítelovo hlavní obranné postavení bylo spojeneckými útoky silně rozrušeno. Nepřátelská stálá obrana prakticky neexistuje. Náš palebný sled i náš úderný sled ochromily poslední naději odpůrce na úspěch pružné, pohyblivé obrany. Účel akce, která je teď v proudu, je obchvat nepřátelské obrany z týlu. Jestliže se tento manévr zdaří podle plánu, bude pád nepřítelova hlavního města jen otázkou hodin.
Různé pražské deníky přinesly zprávy o zatýkání tzv. špionážních, sabotážních a podvratných skupin. Tak na př. Svobodné Slovo oznámilo, že policie dopadla skupinu "amerických agentů", kterou vedl nějaký Vladimír Matějka. Deník Práce psal o zatčení nějakého Arnošta Brandta, který prý v Bratislavě šířil protistátní literaturu. Rudé Právo mělo zprávu o dopadení špionážní skupiny Radomíra Maříka.

Diktát b. ke cvičení č. 138

Kpt. Hlávka vysvětluje:
Nejpozději do 2 hod. musíme pevnůstky vyřadit. Své úsilí vrhnem proti levé pevnůstce - jsou zastříleni na most vpravo - a ostatní bude jednoduché. Nemají střílny dozadu. Útok provedem ve dvou fázích - překročení řeky a útok na pevnůstky. Při překročení povede 2. četa. První četa a všechny minomety se přesunou k mostu, tam kde jsou ty keře. Na mé znamení minomety začnou pálit kouřové miny na pevnůstky a první četa bude pálit ze všech zbraní. Po položení kouřové clony 2 plavci 2. čety přeplavou řeku s koncem lana uvázaného tam u toho stromu. První přejdou samopalníci, a dál v normálním pořadí. Po přechodu obě čety použijí dýmovnic a zahájí palbu. Ženijní poddůstojník si připraví nálož a za útoku 3. čety zničí pevnůstku. 3. četa pak pronikne do týlu. První četa zastaví palbu po výstřelu červené rakety. Já budu s 2. četou. Je to, pánové, jasné? Nějaký dotaz? Dobře. Ke svým jednotkám a za 15 minut vyrazíme.

Diktát ke cvičení č. 139 cv. 139, 140

T 1: Tomáš 1 (Stíhač) Volací
K.V: Letiště Kbely (Kontrolní věž) značky

T 1: Halo Kbely věž - tady Tomáš jedna. Jak mě slyšíte?
K.V: Tomáš jedna - Kbely věž. Pěkrát pět. Poslouchám.
T 1: Kbely věž. Úkol: přelet Piešťany - výška 5. Povolení k rolování.
K.V: Tomáš jedna. Rozumím. Rolujte po krátké spojovací dráze. Startovací dráha 22. Vítr 200/40 - nárazy. Výškoměr 1013,1 milibarů. Přepínám.
T 1: Kbely věž - Tomáš jedna. Povolení startu. Poslouchám.
K.V: Tomáš jedna. Startujte. Stoupejte do výšky 1, pak zatáčkou do leva na kurs. Poslouchám.
T 1: Kbely věž. Jsem po startu. Výška jedna, točím doleva na kurs. Volám Č. Brod na 128,9 kilocyklech. Poslouchám.
K.V: Tomáš jedna - tady Kbely věž. V pořádku - konec!

Zpráva tisku:
ČTK - Včera krátce po 14. hodině havarovalo vojenské stíhací letadlo, asi 4 km jižně od letiště Chrudim. Podle znalců, kteří pád letadla viděli - pilot po provedení zvratu se dostal do ploché vývrtky a stroj se mu nepodařilo vybrat. Letadlo po dopadu shořelo.

Diktát ke cvičení č. 140

Možná, že už jste někdy slyšeli, že čs. armáda měla a ještě má velmi dobré mapy. Nejdůležitější vojenské mapy jsou t.zv. speciálky, které byly kresleny v měřítku 1:75 000. Nové speciálky, vydané po roce 1950, jsou ještě lepší, a mají měřítko 1:50 000. Je to už přesná mapa, kde jeden kilometr v terénu se rovná dvěma centimetrům na mapě. Ovšem tyhle speciálky jsou jen pro vojenské účely a civilisté nesmějí takové mapy mít. Méně podrobné než speciálky jsou tzv. generálky - generální mapy, v měřítku 1:200 000. Ve školách užíváme taky tzv. přehledné mapy, které mají měřítko 1:500 000 nebo 1:750 000. Menší mapy v atlasech nazýváme mapy příruční.
Voják, který umí číst speciálku, může z ní vyčíst mnoho podrobností o terénu. Taková speciálka ukazuje nejenom města a vesnice, řeky a silnice, ale i zvlnění terénu, směr a příkrost svahů. To vyznačujeme vrstevnicemi, šrafami a barevnými stupnicemi.

Diktát ke cvičení č. 141

cv. 141, 142

Ještě něco o mapách!
Voják také musí znát mapové značky, kterých je víc než 100. Taková značka vám hned řekne, jestli je to železniční most nebo jen lávka pro chodce, jestli je tam viadukt nebo tunel, železnice nebo silnice, továrna nebo kostel, rozhledna nebo zřícenina, boží muka nebo hostinec.

Teď mluví listonoš:

Jo, lidi, já jsem listonoš, a listonoši mají zatraceně těžkou práci.
Víte vy, kolik lidí umí pořádně napsat adresu? Najít adresáta je někdy práce na hodinu. A myslíte, že lidi poslouchají, co jim říkáte? Kdepak. Vemte třeba doporučené dopisy. Když je doručuju, musí mi příjemce potvrdit podpisem, že dopis dostal. Mám na to knížku s číslovanými řádkami. Každý třetí člověk se podepíše do nesprávné řádky. Tak to je s doporučenými dopisy i s poukázkami na peníze.
Lidi taky často pořádně nezalepí obálky a na mne se pak příjemce kouká, jako kdybych byl ten dopis otevřel.
Taky by se lidi měli naučit opravdu navlhčit známku, než ji přilepují, a my pak od adresáta musíme vybírat trestné poštovné. Adresát má pak vztek na nás.

Diktát ke cvičení č. 142

A.: Karle, kdy vyrazíme?
B.: Za hodinu, Jardo.
A.: Co berem s sebou kromě těch náloží a zápalných bombiček? Myslíš, že stačí jedna?
B.: Vezmem pro jistotu dvě. Tři 50 cm věnce plastiky, 3 magnety udrží jeden, t.j. 9 magnetů, 6 a 5 to je dohromady 11 počinových náložek, krabičku rozbušek, dvě časovací tužky, 450 m bleskovice a půl m anglické zápalnice. Všecko se bude adjustovat na místě, aby to nezvlhlo a aby se to neuvolnilo. Pak sekyru pro strážnýho a každej jednu vosumatřicítku a dvaatřicítku a dvě rezervní zásobníky. Náboje napilujeme.
A.: Které časovací tužky? Ty hodinové?
B.: Jo. Za hodinu na kolech ujedem aspoň 20 km a to stačí.
A.: A jsou ty tanky plné?
B.: Člověče, tam je benzínu pro tankovou armádu na 3 měsíce. To bude vohníček! Jen nezapoměň toho strážnýho - tupou hranou mezi lopatky a pořádně. Budem mít moře času - ty budeš hlídat a já to udělám. Benzín termitovou bombičku neudusí.

Diktát a. ke cvičení č. 143 cv. 143 a.,b.

Civilní letiště Ruzyně je dnes pravděpodobně nejmodernější letiště ve střední Evropě. Je jen asi 15 km západně od středu Prahy a leží při státní silnici Praha - Slaný. Má kromě celé řady pojízdných a spojovacích drah 4 přistávací dráhy. Nejdelší, t.zv. přístrojová, je ve směru $220^{o}/40^{o}$ a její konečná délka má být 3 km. Všechny dráhy mají nejen přistávací světla, ale i sodíkové naváděcí řady pro přistání v mlze. Zabezpečovací zařízení doplňují moderní pevné i směrové radiomajáky, tři goniometrické stanice a tři vzájemně na sobě nezávislé systémy pro přistávání podle přístrojů. Letiště leží v rovině a v okruhu 20 km není prakticky žádných překážek. Na východní straně letiště jsou betonové hangáry, dílny, skladiště pohonných hmot a garáže. Rovněž o pohodlí cestujících je dobře postaráno. V nádražní budově je přepychově vybavená restaurace, otevřená 24 hodin, pohodlné čekárny a čítárna, telefonní a telegrafní ústředna a několik obchodů. V prvním patře budovy jsou provozní kanceláře ústřední meteorologické stanice. Kontrolní věž na střeše nádražní budovy řídí radiofonicky letecký provoz.

Diktát b. ke cvičení č. 143

Marně byste v Evropě hledali soukromé telegrafní společnosti jako Western Union nebo telefonní společnosti jako Bell-Telephone. Telefon i telegraf v Evropě je monopol každého státu. Velká část Evropy má už automatické přístroje a obyčejně můžete sami vytočit číslo, voláte-li na krátkou vzdálenost.
Když voláte meziměstsky, musíte nejdřív volat ústřednu. Tam se pracuje nepřetržitě. Hovory jsou obyčejné, pilné nebo bleskové, a můžete volat buď stanici nebo na výzvu. Meziměstská spojení ovšem nemůžete dostat tak rychle jako ve Spojených státech a voláte-li z Londýna do Prahy, taky můžete čekat 6 hodin. Telegrafní spojení je ve velké většině evropských zemí zmodernizováno. Už se skoro vůbec neužívá telegrafního klíče a Morseovy abecedy. Větší města a skoro každá větší firma má svůj dálnopis. Obchodní podniky používají čím dál tím víc telegrafních klíčů. Jako na př. Klíč ABC, Bentleyův klíč atd.

Diktát ke cvičení č. 144

cv. 144,145

Československá vláda se snaží převést co nejvíc lidí ze zemědělství, obchodu a drobné výroby do průmyslu. Podle oficiálních pražských statistik bylo koncem roku 1955 zaměstnáno v zemědělství 1 200 000 lidí. Roku 1930 se zemědělstvím živilo 2 600 000 osob, tedy hodně přes 50%. Pravda je, že mechanizace zemědělské výroby zčásti nahradila pracovní sílu. Ale jen z malé části. Citujeme úřední čs. zprávu ze 7. listopadu 1955: Zemědělské stroje nahradily přes 200 000 pracovníků a 130 000 párů koní. V průmyslu bylo roku 1937 zaměstnáno něco přes dva a půl miliónu lidí. Ke konci roku 1955 pracovalo v průmyslu už 4 400 000 lidí. Z toho 42% bylo žen.

Diktát ke cvičení č. 145

Recorded in general colloquial

A.: Kde říkáte, že jste pracoval?
B.: V hutích v Ejpovicích v Čechách.

A.: Kde to je?
B.: Mezi Plzní a Rokycanami, na říčce Klabavě.

A.: Tadyhle mám speciální mapu. U Ejpovic není žádný symbol, který by ukazoval, že tam je průmysl.
B.: To je pochopitelné. Tohle je speciálka z roku 1954. Ejpovický hutní závod se začal stavět až počátkem roku 1955.

A.: Kdy se tam začalo pracovat?
B.: Na jaře roku 1956. Na plnou kapacitu se rozjely až na podzim.

A.: Jakou železnou rudu tam zpracovávají? Švédskou nebo domácí?
B.: Ani tu, ani tu. Sovětskou.

A.: Jaký obsah železa má sovětská ruda?
B.: Výrobní plán počítá s 46%. Ale doopravdy v ní není železa nad 40%, někdy i jen 36%. Nemohou proto dodržet plán, ani kdyby se rozkrájeli.